

בעזה"ש"ה

תקנות תמכין דאורייתא

הלא המה התקנות אשר נמצאו בפנקס החבורה תמכין דאורייתא בק"ק מונקאטש אשר יסד ותיקן ה"ח הרב הגאון הקדוש איש אלקים לו דומי תהלה רבן שכבה"ג מוהר"ר צבי אלימלך שפירא, ועזקה"ה זי"ע המפורסם בחיבוריו הקדושים בכל תשוצות ישראל. אבריק דיונוב ומלפנים בישראל אנדפקיק מונקאטש ובעצם כתב יד קדשו כתב את הפנקס כמבואר הכל בהקדמה. גם הרפסנו בסופו ככתב בייק כרן הגה"ק הגיל אשר נמצא פה עירינו:

ואתרי אשר התקנות הקדושות האלו המה לנו לזכירה וגזונים נחונים המה לנו ולהצורתינו כהמחבר הגאון הקדוש הגיל זי"ע לכן נבקש ומוהר"ר שהלילה וחלילה להרפים אותם עוד הפנים בכלי רשותינו:

דברי הגבאים מנהלי החבורה תמכין דאורייתא הגיל פה ק"ק מונקאטש.

הונח לנים הדפוס נבולאום בית מספר המפרים של הכר הגיד מ"ה שמואל זנוויל כהנא כ"י העקיק מונקאטש, וכל מי שרולה לקנות המ' הטכתי יסנה אליו אדעכם שלו:

Samuel Kahn,

Tafel- & Buchhandlung u. Silberborten-Fabrik
Munkács

מונקאטש

בדפוס של השותפים בלייער עם קאהן

בש"ח תרנ"ו לפ"ק.

Gedruckt bei Blayer & Kohn, Munkács. 1895.

הקדמה

יסוד הַיהודית וְעמוד הַתּוֹךְ אשר עליו נשען כל בית ישראל כי מני עת היתה יהודה לגוי וישראל לעם סגולה. בם בהר ד' להוריד להם עון מבטחה המדה גנוזה אלפים מאז עדת ישראל ויראי ד' בתורה ועון נצרו פקודיה וחזקי עשיותיה התאספו אנודות אנודות בכל עבר ופנה לגלות את מצפוניה ובעוד הנער נעיר וריק לא ידע בהן בין טוב לרע הובילוהו לבית הספר להנכו לנהלו וללמדו תורת ד' תטימה עד כי יגדל והי' לאיש חכם ונבון ומבין מדעתו ויוסיף עון וחיל ללמוד וללמד להפיק מעיינות התורה הוצה הנם מבלי תשלום נמל רק למען המצוה לכבוד שם שמים ותורתו הקדושה. אבל מרוב ימים ועתים בתוקף הגלות הרע ומר הזה כאשר בעזה"ר עם הקודש במצור ומצוק ופרנסת ת"ח נתמעטה ואבדה מכל וכל עד אשר משום עת לעשות לד' שלא תשתכח ח"ו תורה מישראל התירו חבמי הדור לקבל שבר במילה וללמד בישר אבל אלו בני העניים אשר מהם תצא תורה מה הי' להם לעשות לרוות צמאונם בתורת ד' וברוך ד' אשר לא עזבנו ולא נטישנו והיא שעמדה לאבותינו ולנו כי הקים להם מושיעים בכל דור ודור שלה לפניהם אנשים מודעים גדולים המה אהזו במעון בני העניים ושקדו לתקן אנודות והבורות עם תקנות קביעות להחזיק את העניים בלימוד תורה"ק ואחד הי' בדור שלפנינו הרבינו הגאון הקדוש איש האלקים ר'שכבה"ג מו"ה

הקדמה

צבי אלימלך שפירא זצלה"ה זי"ע ועב"י אשר אור
קדושתו הופיעה גם בעירנו יצ"ו והוא הקדוש על כל בני
גילו בדבר הזה כי הוא הגבר הקים עולו של תורה והם לבו
בקרבו בראותו שנתמעטו הלבבות ותורה מונחת בקרן זווית
אפס עצור ועוזב ואין איש שם על לב בפרט דפקוה על בני
עניים שיובלו להגות בתורת ד' לבן התעורר בארי לא נח ולא
שקט יגע יום וליל ותיקן פה חברה תמכין דאורייתא ומידו
הקדושה היתה זאת לנו כי בלשונו לשון זהב ועט סופר מהיר
איון תיקן וחיבב תקנות קביעות יסודתם בהררי קודש וכתב בספר
כתב ידו הקדושה כל דבר קטן וגדול שם הוא ועל כל דבר מצער
פקח בעיניו הקדושים להיות הכל ערוך ומתוקן וברוח קדשו
הופיע הן והדר על כל ענייני החברה וערך מאמר קדוש וארוך
לפניו אבסניא של תורה להדר ולפאר את המצוה להחזיק במעוז
החבורה ואף את שמות בני החבורה אשר שמעו לקול קריאת
רבים הקדוש לבא בברית החבורה ר' שם הוא בעצמו בידו הקדושה
משובין בעדי המליצה ואיש אשר כברכתו בדרך אותם ומעשה
ידו הקדושה עשתה פרי וגדלו והצליחו בעז"ה בני העניים בתור' ד'.

ואנחנו ראשי ומנהלי בני החבורה **תמכין דאורייתא**
דפה עירנו יצ"ו אשר חמדה גנוזה תקנות החבורה מעשה ידי איש
האלקים הג"ל הוא תחת ידינו אמרנו למה נשמן את הסגולה
היקרה הזאת באמתחותינו הלא עלינו לגמול חסד עם עמינו בית
ישראל ולהוציא לאור את התקנות הקדושות האלו הכל כאשר
בכתב ידו הקדושה השכיל רבינו הגאון הקדוש הג"ל ויכתב בספר
מבלי אשר יגרע אף דבר קטן לטען אשר ממנו יראו וכן יעשו

גם ב'שאר קהילות הקודש לבן קראנו את הרבני האברך המופלג
 ההסיד ב' מו"ה **שלום קאליש** נ"י משה עירנו יצ"ו אשר
 הוא נכדו של רבינו הגאון הקדוש הנ"ל ואמרנו לו: הלא עליך
 המלאכה לגמור לעשות גם לבבך מרן זקינו הקדוש להתאמץ
 שיהיו הדברים הקדושים בדפוס להפיצם על פני תבל והוא בסבר
 פנים יפות קיבל ע"ע להעתיק הבתבי קודש וליתנם בדפוס והנה
 הרינוח אשר יהי' מהחיבור הקדוש הלזה יהי' גם לטובת החבורה
תמכין דאורייתא דפה **מונקאט'ש** אשר יסדה חקרה
 וגם הבינה רבינו הגאון הקדוש הנ"ל לבן נבקש את אחינו בני
 ישראל בכל מקומות מושבותיהם יעשו נא זאת להביא ברכה
 אל תוך בתיהם ולהרבות כפי יכולתם במהיר הספר להחזיק בזה
 ידי בני העניים ואביונים לומדי בית הספר והי' בזה שברם כפול
 מן השמים ובשמים אלו יעשו גמול לנפשים כי ישישו ויגילו
 בקראם דברי קדוש הפלא וסלא וגם יגמלו חסד עם תיגוקת של
 בית רבן.

רברי הנכאים מנהלי חבורה תמכין דאורייתא פה ק"ק מונקאט'ש יציא.

תקנות תמכין דאורייתא

(א) אמרין רבותינו ז"ל הזהירו בבני עניים שמהן תצא תורה והנה מן ההכרח להתבונן מה הוא כוונתם ז"ל בזה הזהירות אם הכוונה לפרנסם ולזונם יקשה למה דוקא "בני עניים ולא "עניים. עצמם הרי הוא מ"ע אקרקפתא דכ"א מישראל לפרנס את העניים שבתוכם וגם צריך להבין אומרים ז"ל "שמהן תצא תורה למה מהן דוקא תצא תורה ע"כ צריכין לפרש כוונת חז"ל להזהר בבני עניים ללמדם תורה לבל יאמרו הנה טוב להם לבני עניים ללמדם אומנות ויתפרנסו בנקיות רק מן החיוב עלינו ללמדם תורה ואומרים ז"ל "שמהן תצא תורה י"ל דהנה אמרו ז"ל כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים וכו' ואין התורה מתקיימת במי שמתעדין עצמו וכו' והנה בני העשירים גם כשיתגדלו למזב' וישכילו ויתבוננו שהתורה אינה מבקשת תענוגים וצריך האדם להתרחק מתענוגי עולם כדי לזכות לבתרה של תורה עכ"ז יקשה עליהם לפרוש מן ההרגל שהורגלו מנעוריהם וגם אם יגבירו שכלם על תאוותם ויזכו לבתר תורה הנה לא מהם היתה זאת במבע רק יד התורה עשתה זאת שממנה למדו דעת לפרוש מן התענוגים אבל הבני עניים מהן תצא תורה ממבעם בעצמם יזכו לכ"ת כי הורגלו מנעוריהם בלא מותרות ובפרטות כאשר יעמדו על שכלם וישכילו כי כך היא דרכה של תורה בה יתרפקו לילה ויומם ויזכו לבתר תורה:

(ב) הנה משנה שלימה שנינו על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים הנה בעיה דגלינו מארצינו ונתרחקנו מעל אדמתינו וחרב בית אלקינו ואין אנו יכולים לעשות עבודתינו בבית אשר נקרא שם ד' צבאו' וישב הכרובים עליו (עד אשר נזכה לגאולה שלימה במהרה בימינו) הנה בעיה דנתמוטט עמוד אחד מהשלשה עמודים זאת ועוד אחרת מגודל כובד הגלות והלחץ ודחקות ועניות וגודל עול מדהבה א"א לעסוק בג"ה כראוי ונכון ואין לנו שיעור רק התורה הזאת היא המתגוררת עמנו בכל זמן ועידן גם בארצות אויבינו היא משלמת כל הג' עמודים כי על ידה ילמד

ג תקנות תמכין דאורייתא

ילמד האדם דעת להשלים עמוד העבודה ע"י עבודה שבלב זו תפילה. והיא המשלמת גם עמוד ג"ח כאשר נדברו יראי ד' איש אל רעהו וכ"א ילמד דעת את חבירו להעמידו על קו האמת והוא החסד של אמת להשלים חסרון חבירו את אשר חסר ממנו איזה ד"ת וחבירו ישלים נפשו וביותר כאשר נשתדל בבני עניים להעמידם על דגל התורה או תתייסד ארץ על מכוניה בג' עמודים אשר כוננה אלקים עליון. ועוד יתבאר הענין. הנה נאמר מס"ר אזנו משמוע תורה גם תפילתו תועבה. הנה ידיעת ההפכים אחד. וממילא מובן שע"י השתדלות בתורה תהי' תפילתנו לרצון לפני ד' ותפילה היא עבודה. נמצא נכלל בתורה גם עמוד העבודה. והנה ע"י השתדלות בתורה תתן הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו וכל המובות והברכות הבל בזכות התורה (קום קרא פ' אם בחקותי תלכו וכו' ופירשו רז"ל אם תהיו עמלים בתורה) א"כ אין לך ג"ח גדול מזה הנה תשלים התורה גם עמוד ג"ח ע"ב הבורא שמים ויוסד ארץ יסד ארץ על מכוני' בל תמוט עולם ועד :

ג) מתקנות יהושע בן נמלא ואילך מושיבין מלמדי תינוקות בכל עיר ועיר ובחובה היא על כל עיר ועיר. ועיר שאין בה מלמדי תינוקות וכו' והיא הלכה רווחת בישראל (כמבואר במוש"ע יו"ד סי' רמ"ה) וזאת לדעת את אשר עם לבבי אשיחה. הנה מ"ע דאורייתא הוא על כאו"א מישראל ללמד את בנו (ואת בן בנו) תורה (כמה דאת אמר ולמדתם אותם את בניכם) וכשראה יהושע ב"ג בדורו שהרבה מבני אדם לא הי' סיפק בידם ללמד את בניהם אז תיקן להושיב מלמדים בכל עיר ללמד ב"א יחד בעשיר ברש. והדבר הזה הוא בחובה ככל תקנות חכמים. ומחוייבים לשלם שכר המלמדים מקופת הקהל ומעריכין את אנשי העיר לפי ממון. והנה הגם שיוצאין מן התורה י"ח המ"ע (ולמדת'ם) בלימוד תורה לבניו. עכ"ז מדרבנן אינם יוצאים י"ח המ"ע רק בלימוד תורה לכל בני העיר יחד עשיר ואביון. והנה נ"ל לפי' כי אתר התקנה מדאורייתא אינם יוצאים י"ח המ"ע

תקנות תמכין דאורייתא

המ"ע רק בלימוד תורה לכל התינוקות שבעיר באשר אבאר א"ה הסכת ושמע: נעיינ בפרמ"ג לאו"ח בפתוחה חקר שם בענין קיום המצות אם ישנה איזה מצוה שמדאורייתא נעשית כך וכך ויוצאין י"ח וחז"ל ההמירו לעשותה באופן היותר נאות ופסלו באופן אחר מי שקיים המצוה כפי חיובה מדאורייתא אם יוצא עכ"פ י"ח מדאורייתא אז לא יצא כלל אפי' י"ח המ"ע מדאורייתא כיון שהתורה נתנה הכח לחכמים לגזור גזירות וסייגים כיון שהחכמים גזרו על הדבר הגם שקיים באופן הנכתב בתנ"ה לא עשה כלום למשל מדאורייתא יוצאין בסוכה המסככת בנסרים ורז"ל גזרו שלא לצאת י"ח רק באינם רחבים ובפסולת גורן ויקב. הנה חקר שם מי שעשה המצוה כפי חיובה מדאורייתא אם יצא עכ"פ ידי המצוה דאורייתא ועי"ש. והנה במ"א הרבינו בראיות ובסברות דאינו יוצא י"ח בשום אופן רק אם עשאה בחיובה מדרבנן וכאילו לא עשה כלום אם עשאה רק בעין של תורה דהתורה נתנה רשות זה לחכמיו לגזור על מצותי' באיזה אופן יהי' נעשים והעושה באופן אחר לא עשה כלום גם עפ"י התורה. ואציגה לפניך לראי' פרט אחד מ"ע בתורה זכור את יום השבת לקדשו והנה איכות המצוה מדאורייתא הוא סתם להזכיר את יום השבת בדברים בבניסתן ויוצאין י"ח המ"ע דאורייתא כשמזכירין שבת השבת בתפילה שמ"ע דערבית. אבל חז"ל תיקנו לזכרו על הכוס. והנה מנהג כ"י להלכה רווחת שכל אחד מישראל מוציא בקידוש את כל ב"ב הנשים והבנים והנה הנשים מחוייבים ג"כ מדאורייתא במ"ע דזכור והנה הנשים שלא התפללו הנה הם חייבין עדיין במ"ע דאורייתא דזכור והמקדש כבר הזכיר שבת בתפילה אינו מחוייב רק מדרבנן יוציא את המחוייב מדאורייתא אלא ע"כ ליטור כיון שתקנו רז"ל חומרא במ"ע זו דוקא להזכירו על הכוס שוב אינו יוצא מדאורייתא בזכירה לבד הגם שזכר את השבת בתפילה עדיין החיוב מ"ע דאורייתא עליו ומוציא שפיר את המחוייבים מדאורייתא שלא הזכירו כלל וא"כ לפי"ז ג"כ בנידון דידן כיון שתיקן יהושע ב"ג חומרא באיכות המ"ע

המ"ע (דולמדתם) להשתדל בלימוד לכל ילדי בני העיר. א"כ המחזיק מלמד לבניו לבד. ואינו משתדל ואינו חושש לבני העניים. הנה הא דאי עברו אדרבנן (לא תסור וכו') תקנות יב"ג. אבל נוסף לזה. גם המ"ע (דאורייתא ולמדתם וכו') לא קיים ולא יצא י"ח (וכמש"ל) יצא לנו לפי"ז כי אחר התקנה דיב"ג בחובה היא עלינו להושיב מלמדים לכל בני העיר (בכדי לקיים המ"ע דאורייתא והבן) ותמלא הארץ דעה את ד' (והמשתדל בזה יזכה להזמן המקונה אשר הבטיח הנביא) ולא ילמדו עוד איש את רעהו וכו' ושפכתי רוחי ע"כ בש"ר ונבאו בניכם ובנותיכם במהרה בימינו אמן:

ד) **אמר** החכם מן הזהירות שלא תרבה להיזהר (עיין ב"ז בהקדמת הרב החסיד בעל חובת הלבבות ותבין) ודברי החכם הנ"ל הם דברים עמוקים בחכמה (כי ברוב פעמים כאשר האדם אינו מתבונן בדרכיו להיותו מאותן הנאמר עליהם החכם עיניו בראשו) הנה היצר אורב לאדם בכל דרכיו ורוצה להפילו במכמורת. הנה יבא עליו בדברי רמאות להטיל עליו זהירות שאינו עפ"י התורה. ועי"ז יטהו מן דרך האמת. ע"כ (הזהיר החכם הנ"ל) מן הזהירות שלא תרבה להיזהר (והנה עצה היעוצה בכל ענייני זהירות אשר עולה בדעת האדם ישקול הדברים במאזני הצדק עפ"י דרכי התורה. אם הוא באמת זהירות עפ"י התורה או באפשר הוא מתרמית היצר. ואם לאו בר הכי הוא לא יסמוך על שכלו רק יתאבק בעפר רגלי חכמי הדור ללמדיהו הדרך אשר ילך בה. ובאם לא יעשה כן הנה בניקל ח"ו ילכד בפח היצר. הנה בעבור זה סיפרה לנו התורה סיפור המעשה דקרח ועדתו הגם שהי' קרח גדול במעלה ונכבד בבית אביו הקדושים והי' רוצה לעשות מצוה דאורייתא גדולה לעבוד לפני ד' בעבודת הכהונה. ואמר כי כל העדה כולם קדושים וכו' ולא התבונן כי הזהירות הזה מתרמית היצר. פוק חזי מה עלתה בי' הנה בסיפור המעשה הלזו נלמד דעת ונתבונן יקר החכמה מן הזהירות שלא תרבה להיזהר רק אם יעלה בלב איזה

תקנות תמכין דאורייתא

איזה זוהירות ישאל את פי התורה והיא תלמדוהו דעת ודרך תבונות ימצא ע"כ גזרו חז"ל באומרים ולא ע"ה חסיד. כי לא ידע לשקול זוהירות במילי דחסידי עפ"י דרכי התורה ואם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תבין יראת ד' :

(ה) ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן קרה לבני עמינו ישראל עם קרובו בגלות החל הארוך הזה כאשר יתבאר. אמרו"ל ע"פ הקול קול יעקב וכו' בזמן שקולו של יעקב מצפצף בבתי כנסיות ובתי מדרשות אין הידים ידי עשו שולמות ובפרט ועיקר תינוקות של ב"ר (כמבואר בזהר בראשית ומדרש פ' תולדות הבל שאין בו חצא (כמבואר בתלמודא דידן) היא אשר עמדה לאבותינו ולנו לבטל כל הגזירות רעות ולעשות עמנו אות לטובה גם בהיותנו בארצות אויבינו) מה עשה היצר הלוחם במרמות ובתבולות. הסית והדיח למושכי העון יהורים בעלי גאווה לבנות במה לעצמם להחזיק מלמדים לבניהם ביחידות הגם שהשלימו לקופת הקהל את אשר יושת עליהם. הנה כפי הנראה היה זה לחסידות כי מענה היתר בפיהם שבניהם אינם מצליחים בלימודם כאשר נאספים ביחד עם בני העניים אשר מהן תצא תורה. ע"כ השלימו הבעלי בתים ההם חוקם את אשר יושת עליהם בנתינת הקהל לתשלומי המלמדים. והחזיקו מלמדים לבניהם ביחידות ובעוה"ר הדבר הזה נתהווה למכשול ולביטול התורה כי בהמשך הזמן נתהווה הדבר למנהג בכל הבעלי בתים ולא נשארו רק בני העניים אשר ביתם ריקם מכל ונתבטלה הערכת הקהל ברוב העיירות עד אשר בעבור זה נתמוטטו יסודי התורה בעוה"ר כי בני העניים אשר הם הרוב בגלות החל הזה הן המה היו במלים לגמרי מן התורה עד שבעצמם נתיאשו ממנה. והבני עשירים גם הם בהמשך הזמן עלתה מינא בלבבות אבותיהם ובניהם אחריהם ללמדם גם חכמות חיצוניות עד שבהמשך הזמן עשו את המסל לעיקר פוק חזי מה עלתה בהם עד שבעוה"ר בילדי נכרים יספיקו ובעוה"ר התורה בקקן זויות נתונה ומשתממה פוק חזי בדברי החסיד מהר"י

ה תקנות תמכין דאורייתא

מהר"י יעבץ בספרו אור החיים הרעיש עולם ומלואה על הדבר
הרע המר הזה. וגזר אומר אשר בחטא הזה הי' הגירושין
ושמדינות בארצות צרפ"ת ופורטיגאל. השי"ת ינקום נקמת עמו :
(ו) **וכאשר** באו אבותינו מן הגירושין והמלמולים למדינות
הללו מדינת פלני"א ואשכנז ואיטלי"א
הצדיקו ע"ע את הדין ואמרו צדיק הוא ד' כי פיהו מריתי וקיימו
וקבלו להחזיר עטרה ליושנה להרים דגל התורה לכל ישראל.
ובכל שנה ושנה התאספו הגאונים מארבע ארצות פלני"א
ומהם יצא תורה לכל ישראל בגליותינו הלזה. ותיקנו תקנות
רבות לישראל בכ"ז ועידן. והושיבו רבנים בכל פלך ופלך ועיר
ועיר ללמד דעת את העם בקיום התורה והמצות. והנה ראו
אז אחר הגירושין והמלמולים. שבכל עיר שנתיישבו היו אנשיה
מעטים ודלים ואביונים מבוזר עול מדהבה והתלאות הרבות
וראו שא"א להעמיד על מבונה תקנת יב"ג להושיב מלמדים בכל
עיר ועיר. ללמד לכל בני העיר ביחד עשיר ורש. הנה אמרו
עת לעשות לד' ותיקנו שהעשירים יחזיקו מלמדים לבניהם ועל
בני העניים תיקנו חבורות נקראים בשם **תלמוד תורה**
אשר בני החבורה הלזו יגבו איזה דבר קצוב ממשא ומתן וכיוצא
ויהי' הדבר בניקל לקבוע על יד וכל פרוטה ופרוטה תצטרף
להשבון גדול ויתרבה חיל החבורה הלזו והם יחזיקו מלמדים
לבני העניים וישלמו שבהם מקופתם. ותיקנו להבורות הללו
תקנות שונות כל עיר ועיר לפי איכותה ומהותה. ועי"ז הי' הדבר
בניקל לכ"א ליתן בכל פעם מעט מעט ועי"ז שפיר יוצאים י"ח
ביון שגם בני העניים מוחזקים אצל המלמדים (הגם שלא נעשה
בסדר תקנות יב"ג עת לעשות לד' וכו') והנה מאז והלאה נקבעו
ונתייסדו החבורות הללו בכל מקומות הגולה בישראל הקרובים
והרחוקים ונתרבה הדעת ומהגדיים נעשו תישים ונתרבה עי"ז
בפלני"א בעיתים הגדולי שבויות גדולות אשר מהן יצא תורה
לישראל :

(ז) **רבו** שנים והלכו דורות ונתבטלה אסיפת ד'
ארצות

תקנות תמכין דאורייתא

ארצות במדינת פלניא מפני גזירות המלכות ונתבטלו הישיבות מתוקף הגזירה. ועי' בעוה"ר נשאר יסודי התורה בלי משען ומשענה. ונתפזרו שארית הגולה בארצות שונות ונתרחקו מהגאונים אשר הי' כל בית ישראל נשען עליהם. ומרבית ההמון להיות שאין מנהל ומחזיק בידם למדו לשונם לדבר שקר ומחבקים חיק נכרי' ובניהם חציים מדבר אשדודית והבעלי בתים אשר נגע יראת ד' בלבבם די להם להפקיע א"ע והחזיקו את בניהם בתלמוד תורה. יהי ד' אלקים עמדם. אבל עכ"ז אין דורש ואין מבקש לבני העניים אשר מהן תצא תורה. כי נתבטלו החבורות והתקנות שתיקנו הקדמונים. ועי' בעוה"ר מועטים הם המצליחים בתורה גם מבני העשירים כי כבר כתבנו לעיל שמתקנת יב"ג ואילך אינם יוצאים י"ח המ"ע דאורייתא (ולמדתם וכו') רק בלימוד לכל בני העניים ג"כ. ועבירה גוררת עבירה שחזרו לקלקולם שהי' קודם גירוש צרפת ופורטיגאל ללמוד את בניהם חכמות חיצוניות אשר הוא סילון ממאיר לבית יעקב ע"כ תפוג תורה ונתהוו ונתחדשו חבלים וצירים חבלי משיח כאשר הם למראה עינינו לעת ראשונה פקודה משמרת. לבא שני' אצה וממהרת. ובמהרה ירחם ד' את עמו ויגאלינו כי מי עולם וכשנים קדמוניות

ח) הנה' תל"י לא אלמן ישראל מאלקיו כי לא ימוש ד' את עמו בעבור שמו הגדול והבטיח אותנו הש"י כי לא תשבה מפ' זרעו. הנה גם היום קמו ונתעודדו רבים ושלימים בכל מקום גולת אריאל והחזירו עמרה ליושנה ונתאספו חברת חברים מקשיבים חבורות **תלמוד תורה** ללמוד תורה לישראל והרבה תקנות עשו שיהי' לכסף מוצא על הוצאות בני העניים הן צורך שכר ממדיהם הן צורך פרנסת בני העניים ומלבושיהם יהי ד' אלקינו עם כל החבורות הקדושות הללו בכ"מ מושבותם. ושכרם יהי' נכון לפניהם יזכו להגדיל תורה ולהאדירה ויזכו לראות בבנין בית הבחירה ב"ב אמן:

ט) **אילו** זאת גם אנכי כי באתי עד הלום בגזירת הוצד
כל

כל הוא אלקינו המסבב כל הסיבות הגיענו והגיענו לכאן **פה קהלא קדישא מונקאמש** היא קריה העליזה כמעט אין כמוה בכל המדינה הלזו לשם ולתהילה בה צפרים יקננו ובתוכה ישכנו יראי ד' (גם צפור מצאה בית כו' עיין בת"ז ותבין) מבקשי תורה ויראת שמים וגם המגודלים בנעוריהם עודם באיבם. חפצים להתקרב אל התורה כי קרבת אלקים יחפצון אבל להיות בהעדר משגיחים עליהם לנהלם במיזור. וכ"א איש לדרכו פנוטרודים אבותיהם על המחי' ועל הכלכלה. אין מנהל ואין מחזיק ביד הבנים האלה להדריכם על התורה ובפרט על בני העניים אין דורש ואין מבקש ומתגדלים בעון ח"ו וברכת מזונא לא יגידו. ועל כנפי כסותם לא יעשו גדילים. והחבורה קדישא חבורת תלמידי תורה שהי' בימים הקודמים כבר נתבטלה בהעדר משגיחים. והנה קמתי ונתעוררתי. וקנא קנאתי לד' אלקי ישראל ולתורתו ולמצותיו ואספתי אסיפת חבירים מקשיבים להדש מחדש חבורה קדישא להקים יסודותיה ולהעמיד חרבותיה וזה שמה אשר יקראו לה **תמכין דאורייתא** (כי תקנות רבות קבועות יסדונתבעוה' בחבורה הלזו. מלבד עיקרי היסוד להחזיק ולגדל בני העניים לתלמוד תורה נוסף לזה כל הבא למלאות ידו להיות מבני בית המדרש להיות עוסק בתורה הן מבני העיר הן הבא מעיר אחרת לישיב בבית מדרשינו זה שבוע או זה חדש וכו' צא מהוייבים בני החבורה להשגיח עליו בעסק פרנסתו כל מה דאפשר באשר יתבאר אי"ה בתקנות ועי"ז יהי סעד וסמיכה לתורה. ע"כ שמה נאה לה תמכין דאורייתא. עיין בזהר וישלח. השתדלות שרו של עשו למנוע ח"ו מישראל תמכין דאורייתא תקעו כף יעקב ועי"ז נחלשה כח הנבואה. ונתגברה יד עשו. וכאשר יהי' התחזקות לישראל להיות ביניהם תמכין דאורייתא אזי יתחלש כחו של עשו ותשיב לישראל הנבואה ב"ב. כמ"ש הנביא ונבאו בניכם ובנותיכם. וכל התקנות שנתקנו בחבורה הקדושה הלזו הכל נעשה לכבוד השי' ולמבוד תורתו

תקנות תמכין דאורייתא

תורתו ומצותיו. יהי ד' אלקינו עמנו כאשר הי' עם אבותינו אל יעזבנו ואל ימשנו :

(י) וּמִרְאֵם הַחֲלִי לְבֵּאֵר הַתְּקִנּוֹת הַקְּבֻעוֹת אֲסֵדֶר לְפָנֵיכֶם אִיזָה דְּבָרֵי כְּבוֹשִׁים נֹאמְרִים בִּאֲמַת לְהִלְחִיב לִבְבוֹת אַחֲבִי לְתוֹרָתוֹ יִתְּשׁ וּלְהִיּוֹת מִתְּמַכִּין דְּאֻרִּיתָא לְהַחְזִיק בִּיד לִוְמָדִי הַתּוֹרָה לְתוֹמַכֶּם וּלְסַעֲדֶם וּלְגַדֵּל אֶת הַבְּנִים דִּיקָא אֶל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹתֶיהָ וּלְהַרְחִיקֶם מִחֻלְקַת לִשׁוֹן נִבְרִי רַק בְּתוֹרַת ד' יְהִי חֲפָצִם וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיוּ יוֹמָם וּלְיָלָה. וּבִפְרִוּשׁ אֲמָרוּ בַּזוּה"ק מִי שְׂאִינוּ מְגַדֵּל וּמְדַרְיָךְ אֶת בְּנֵי לְתוֹרָה דִּיקָא כְּאִילוּ עֲשָׂאוּ פֶסֶל וּמִסִּבָּה. וְאֵל יֹאמֶר הָאָדָם הִנֵּה הֵבֵן הַזֶּה אֵינוֹ מְסוּגָל אֶל הַתּוֹרָה וְדֹא יִצְלִיחַ בְּתוֹרָה. אֵל יֹאמֶר הָאָדָם כֵּן כִּי כִּבְרַת הַבְּטִיחָנוּ יוֹצִרֵנוּ. וְכָל בְּנִיךְ לִי מוֹדֵי ד' וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיךְ :

(יא) אֲמָרוּ בַּזוּה"ק פ' שְׁמוֹת עַל הַזֶּמֶן שִׁיתְגַּלָּה מֶלֶךְ הַמֶּשִׁיחַ ב"ב וז"ל אִיתְגַּלִּי מֶלֶכָא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגַלִּיל וִיתְכַנְשׁוֹן לִי כָל אֵינֹן דְּלֵעָאן בְּאֻרִּיתָא וְאֵינֹן זַעֲרִין בְּעַלְמָא וּבִזְכוֹת יְנוּק"י דְּב"ר"ר ב' יִתְתַּקֶּה הִילִי לְאִיתְנַבְרָא וְרִזָּא דֹא אִפְרֻחִים וְכו' דְּבִנֵּן אִילִין יִשְׂרָאֵל שְׂבִינְתָא עֲמָהֵן דִּישְׂרָאֵל בְּגִלּוֹתָא דֹּהֵא חֲכִימִין זַעֲרִין אֵינֹן דִּישְׂבַּחֲוֹן בַּהֲוָא זִמְנָא וְהִיוּ וְהָאֵם רַבְּצַת עַל הָאִפְרָחִים וְכו' ע"ל. הֵנֹכֶם רֹאִים בְּעֵינֵיכֶם אַחֲרֵי וְרִיעֵי דְּבָרֵי אֲלֵכֶם חַיִּים דְּבָרֵי הַקְּדוּשִׁים הִלְלוּ חֲכָמֵי הַזֶּה אֲשֶׁר גִּילּוּ לָנוּ שֶׁהַתְּנַבְרוֹת הִיל הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הוּא בִּזְכוֹת יְנוּק"י דְּב"ר"ר ב' וּבִזְכוֹת הַלּוּמְדֵי תּוֹרָה הִנֵּה אֲבִיעָה לָכֶם רֹחִי וְאֵת אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה הִנֵּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַרְאֵשׁוֹן הִי בִּזְכוֹת אֲבָרָה"ם שְׁקִרָאוּ ה"ר וְהִי עוֹמֵד בִּזְכוֹת עֲמוּ"ד הַחֲסִיד שֶׁהוּא מֵדַת אֲבָרָה"ם כְּמֹד "אֲחִסָּד לְאַבְרָהָם ע"כ תִּמְצֵא קוֹדֶם בְּנֵין הַמִּקְדָּשׁ הַרְאֵשׁוֹן בְּזֶמֶן דּוּד הַמֶּלֶךְ ע"ה הַתְּעַסְקוּ מְאֹד בִּימֵי הַהֵם בְּגִמְלֵלוֹת חֲסִידִים בְּכַדִּי שִׁימְהָרוּ בְּנִינֵינוּ כִּי תִמְצֵא בְּתַלְמוּדָא דִּידָן אֲצֵל דּוּד שְׁהִי עוֹסֵק בְּתוֹרָה בְּלִילָה וּבְשַׁעֲלָה עַה"ש נִכְנָסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֲצֵלוּ וְאֲמָרוּ לוֹ אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פֶּרְנָסָה א"ל לָכוּ וְהַתְּפַרְנְסוּ זֶה מִזֶּה הִנֵּה

תקנות תמכין דאורייתא ז

הנה היו מתעסקים בג"ח למחר בנין בית הראשון שהוא בזכות אברהם מדתו חס"ד עמוד ג"ח. בית השני הי' בזכות יצחק"ק שקראו שד"ה ומדת יצחק"ק הוא עמוד העבודה בקרבנות. כי הוא ג"כ נבחר לקרבן כליל ופ"ש צווארו ע"ג המזבח. הנה תמצא קודם לבניינו כמה שנים התעסקו אז בעבודת הקרבנות כמבואר בעזרא דהיינו אנשי כה"ג תיכף בעלי' ראשונה עשו מזבח וקלעים והקריבו קרבנות. הנה עסקו בעבודה בכדי למחר בניינו כי ידעו שהוא נבנה בזכות יצחק עמוד העבודה. והבנין המקווה בנין השלישי שהי' ב"ב הוא בזכות יעקב"ב שקראו בי"ת דירה נכונה לעולמי עד בל תמוט עולם ועד. הוא בזכות התור"ה תורת אמת תתן אמת ליעקב איש תם וישוב אהלים באהלי תורה. הנה על ידי השתדלות בתורה ובפרט ינוק"י דב"י ר"ב הבל שאין בו חטא. נמחר ונחיש בניינו בנין עולם. הנכם מבינים אחי ידידי שכל מגמת השטן ואוה"ע בגלות החל הזה לבמדינו מתורה כי נפשם יודעת מאד ואע"ג דאינהו לא חזו מזלייהו חזו שבהיותנו עוסקים בתורה ונגדל את בנינו לת"ת. הנה זה עומד אחר בתלינו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים לרחמינו ולנאלינו גאולה שלימה ב"ב אמן:

(יב) **מעתיא** אחי וריעיי אחרי הדברים והאמת האלה. עמדו נא והתעוררו נא ומנעו את בניכם מן הבלי העולם ותדריכו אותם בדרכי התורה ומצות כי קרוב יום ד'. ובפרט אם ראיתם דור אשר הבלי משיח תכופות וזלו דעו בבירור כי קרובה ישועתינו ודעו אחי ורעיי כי גם בהתגלות מלך משיחינו יהי' יום הדין הגדול והנורא ומי יכלכל את יום בואו ומה יענה האדם ביום הדין הגדול ההוא מי שביטל את בניו מת"ת ומי שהדריך את בניו בדרכי שחץ וקצוצי פאה. הלא ח"ו יהי' בכלל הנידונים לבאר שחת. אבל מובטחנו באחינו בני ישראל ישימו דברי אלה על לבבם ועל נפשם ויאזרו חיל להגדיל תור"ה ולהאדירה. ויבואו לציון במהרה: יג כתבתי

תקנות תמכין דאורייתא

(ג) כתבתי לכם שלישים^א אהיי ורעיי במועצות ודעת להבין דברי אמת ע"כ לא הלכתי בגדולות ונפלאות להדר את פנקס החבורה הקדושה הלזו בחרוזות ושירים בנויים ביתד ותנועה וחרוזים ליופי המליצה כי כוונתי באלה הדברים אשר כ"א וא' יבין דברינו אלה הנאמרים באמת ובתמים. ומובטחני. כי דברי אלה היוצאים מן הלב הנשבר והנדכה יכנסו בלב הקורא והשומע ויפעלו פעולת אמת בלבבות אחיי בני ישראל ואמר הגאון החכם הקדוש מהרמ"ע מפאנו זלה"ה מאמר צבאות ד' וז"ל אם אמנם אמ"ת מאריך תצמח ואני שפלתי מאריך ממני ודאי תצמח ע"ש. וכאשר אמת מאריך תצמח או צדק משמים נשקף. וגם ד' יתן המו"ב וארצינו ארץ החיים תתן יכולה ונשבע ד' בימינו (זו תורה) ובזרוע עוזו (אלו תפילין) אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויבך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו כי מאספיו יאכלוהו ויהללו את ד' ומקבציו ישתוהו בחצרות קדשינו אמן כן יאמר הש"י מעתה ועד עולם עזרינו אלקי ישענו על דבר כבוד שמך :

ועתה נבא לבאר התקנות שניתקנו בחבורה הקדושה הלזו נקראת בשם תמכין דאורייתא נעשה הכל לכבוד הש"י ולכבוד תורה ומצותיו. וזע אחי ידידי הקורא את אשר אניד לך כאשר תקרא במו פיד את התקנות אשר סדרנו תשתומם על המראה כי תמצא כמה אוהרות ותקנות אשר הם מהוייבים מדאורייתא או מדרבנן עשין ולאין. וזה הדבר במצחק בעיני הקורא ויענה ויאמר ימול המסדר מה שחידש. הלא מצוה שלמה הוא מסיני ומה הוא החידוש אשר הזהיר המסדר לבני חבורתו. הלא מושבעים כל אחב"י ע"ז מהר סיני :

הנה אודיעך ידידי. ידעתי גם ידעתי גם אנכי מזה הדבר אשר הוא מצוה ואזהרה מסיני. אבל מה אעשה. ע"ז לבי דוי רבו היום במדינה הלזו אנשים המתפרצים בדברים הללו ואין בידינו

תכנות תמכין דאורייתא ח

בידינו למחות כי נעשה להם כהיתר וכשחוק לכסיל וכו' שמתי מחסים לפי וכו' עד יבא בעל הכרם וכו' ע"כ זאת עצתי להזהיר לבני החבורה על כל הדברים ומהם ילמדו השאר. וכל בית ישראל יהיו נבונים לפני ד' מו"ע אמן. והנה סדרתי הכר על סדר סימנים וסעיפים בכדי שכל אחד וא' ימצא מבוקשו בניקלוהוא מו"ב לישראל ללפ"ק:

סימן א' בו יבואר מי הם הראויים להיות בחבורה הקדושה הלזו. ומי אשר לא יבא בקהל העדה הקדושה הלזו ומה הם הקבלות שיקבלו ע"ע בני החבור' לשמיר ועשות ולקיים:
(א) **הרצועה** למלאות ידו להיות מבני החבורה לא יעבור עליו יום אחד בלא תורה הנ קודם התפילה או אחר התפילה אפילו אם עוסק במשא ומתן כל היום יפנה א"ע לישעה הנ קודם התפילה או אחרי' ללמוד איזה דבר תורה כפי השגת שכלו ומי שאינו בר הכי על כל פנים יעסוק בתהלים ומעמדות בכל יום ויצא ידי חובתו:

(ב) **חלילה** לאחד מבני החבורה לישב במושב לצים בשוקים וברחובות זולת בעסקו במו"מ מותר להתהלך בשוקים וברחובות אבל לא לישב עד הספסל וכיוצא בשיקים כי זה נק' מושב לצים רק אם יצטרך לישב ילך אל הבית או אל החנות:

(ג) **לא** ישתתפו ולא יצטרפו מעולם לבני החבורה ההולכים בסוד משחקים והעוסקים בליצנות וכיוצא:

(ד) **בני החבורה** חלילה להם לילך בווערצהיזר או לשאר בתי משתאות ומכל שכן חלילה להם לילך לבתי מרמראות וקרקסאות הנקראים מריאטיר וקאמעדייא ואם יתוודע לבני החבורה אשר אחד מבני החבורה עבר על זה, בפעם ראשונה יקנסוהו כפי שכלם. ובפעם שניה יסלקוהו מן החבורה:

(ה) **חלילה** לאחד מבני החבורה לשחק בקארטין ובקוביות ובשאר מיני שחוקאם יתוודע:

דבני

תקנות תמכין דאורייתא

לבני החבורה מי שעבר ע"ז אזי יתנהגו עמו כנזפר בסעיף ד' :

(ו) **להיות** הדבר הזה שכיח בעוה"ר במדינה הלזו רבים מקילין לעצמן להשחית פאת ראשם וזקנם ובעוה"ר נעשה

בכמה מקומות כהיתר. הנה חקוק הדבר בעט פרזל ועופרת להיות למשמרת. מי שנוהג פזאת לא יבא אל תוך החבורה עם היות שאין כח בדינו למחות על הכלל במדינה הלזו עד יבא בעל הכרם וכו' עכ"פ לא יצרפיהו בשו"א אל החבורה הלזו :

(ז) **חלילה** לאחד מבני החבורה לגדל בלורית הגם שאין כח בדינו למחות על הכלל ובנ"ל :

(ח) **כל** אחד מבני החבורה מחוייב ללבוש מדית גדול מצוייץ כהלכתו בשעת התפילה ובגד של ארבע כנפות נעשה בכשרות וכדין ומצוייץ זה לבתו וכן יהי מלובש כל היום. והמקיל בזה לא יבא אל תוך החבורה ואפילו אם הוא כבר מפני החבורה כשיתוודע שהוא מקיל בדבר בפעם ראשונה יוכיחו אותו וכשלא ישמע יסלקוהו :

(ט) **רבים** מקילין לעצמן בעוה"ר במדינה זו מבלי התבונן באיסור דאורייתא שעטנז ע"כ מי שמיקל בדבר אפילו בשעטנז דרבנן. הלילה לצרפו אל החבורה ומי שהוא כבר בחבורה יתנהגו עמו כנזכר בסעיף ד' :

(י) **כל** אחד מבני החבורה יקבל ע"ע שלא לספר ודבר בשעת התפילה ובשעת קריאת התורה. ובני החבורה יקנסו את העובר :

סימן ב' בו יבואר מי הם התלמידים אשר יקחום בני החבורה ללמדם ספר וכיצד יהי הנהגתם.

(א) **תלמיד** אשר יבא למלאות ידו ללמוד תורה יזהיר אותו הגבאי דחבורה שלא ילך בטל ויעסוק בתורה כפי שכלו בזריזות תמיד :

(ב) **יזדויר** אותו הגבאי שיהי חוזר על לימודו תמיד אפילו בעת

ט תכנות תמכין דאורייתא

בעת שרבו אינו לומד עמו יהי' הוא חוזר על לימודו :
(ג) יזהיר אותו על הציצית שיהיו כשרין תמיד ואם הוא
בן י"ג שנה יזהירו על התפילין :

(ד) תלמוד המשחית פאת ראשו והמגדל בלורית
לא יקחוהו אל החבורה עד שיקבל עליו לשמור
ולעשות :

(ה) יזהירן את התלמידים להתפלל בכוונה ושלא יספרו
ולא ישוחו בשעת התפילה וקריאת התורה ויענו
אמן יהא שמ' רבא וכו' בכוונה :

(ו) הגבאים עם המשגיחים והמלמדים ידברו תמיד
על לב התלמידים שיהיו מצוינים בדת
יהודית ולא ירגילו א"ע מנעוריהם ללבוש מלבושי שהין
ומלבושי זרים (עין בצפניה א' ח') והנך לנער על פי דרכו גם
פי זקין לא יסיר ממנו :

סימן ג' מי הם המלמדים אשר יחזיקו בני החבורה
אל התלמידים וכיצד יתנהגו :

(א) יחזיקו בני החבורה מלמדים למקרא למשנה
לגמרא לפוסקים והמשגיחים של החבור'
ישבילו בפח התלמידים וחכמתם וכפי חכמת התלמוד בן יעמידו
לו מלמד להועיל בכל זמן :

(ב) המלמדים לא יפשעו בהתלמידים ויסופו להם
כתורא כפי בה הבנים. וגם ירחמו עליהם
לנהלם ברבין ולהמשיכם אל התורה בדברי הן ותחנונים. ובאם
הוא המלמד שהתלמיד אינו משיב אל לבו בפשיעה. רשות
בידו להכותו לפעמים בנחת ברצועה קטנה אבל לא באכזריות
חימה (כמבואר במוש"ע) והמלמד הרודה את התלמידים
באכזריות יעבירוהו :

(ג) יעמידו מלמדים יראי ד' דייקא המשכימים ומעריבים
לבתי כנסיות ובתי מדרשות ומתפללים בציבור
משא"כ

תקנות תמכין דאורייתא

משא"כ מלמדים שאינם מתפללים עם הציבור או מתפללים עם המוניים אצל הבעלי בתים לא יועילו ולא יצליחו המלמדים ההם :

(ד) **מלמדי מקרא** יהי לימודם בפירושי רבותינו הקדושים נוחי נפש אשר כל בית ישראל נכון עליהם כגון פירוש רש"י ורשב"ם ורד"ק וביוצא לאפוקי המלמד אשר נסתה כף רגלו ללמוד תנ"ך בפירושים זרים בלשונות זרים אשר נתהוו לקוץ ממאיר לבית יעקב בעוה"ר. הרחק ירחיקו המלמד ההוא מאהליהם אפילו אם יקבל עליו שלא יעסוק עוד בפירושים הללו כי חזקה שכל מעשיו מקולקלים :

(ה) **המלמדים מחוייבים** לבא עם תלמידיהם אל המשגיחים מידי שבת בשבתו. והמשגיחים ינסו את התלמידים בחכמה אם דרכם נכון לפניהם הן מפאת המלמדים הן מפאת התלמידים :

סימן ד' מה יהי הכנסות החבורה

(א) **כל** מי שידבנו לבו לבוא ולהצטרף אל חבורתנו מהיום עד חוה"מ הג' פסח הבע"ל דהאי שנת **מ"ב לישראל** יתן תיכף אל החבורה א' צוואצניר כסף ומחיה"מ פסח ואיך אם ירצה אחד לבוא אל החבורה מחוייב ליתן כפי אשר יושת עליו עפ"י רוב מנין ורוב בנין :

(ב) **כל** אחד מבני החבורה יתן בכל שבוע א' צל כסף לקופת החבורה והגבאים יחזירו תדיר בכל שבוע גבות המעות או ע"י שמש ונאמן החבורה כאשר יתבאר להלן בתקנות :

(ג) **הגבאים** מחוייבים להעמיד תיבות קטנות מסוגרים בבית מלון הסוחרים וכ"א מהסוחרים המתאכסנים ינדבו כפי נדבת לבם. וכפי אשר חננם השי"ת :

תקנות תמכין דאורייתא

(ד) גם בבית הרב האב"ד יעמידו תיבה כזו ויתנדבו לשם כל הבא כ"א כפי השג יד:

(ה) גם בבית המבילה יעמידו תיבה כזו והנשים בבואם למבול מבילת מצוה יתנדבו כנ"ל ויזכו להוליד זרע בירך ה':

(ו) כל אחד מבני החבורה כשיזכהו השי"ת ויתקן לעצמו או לבני ביתו איזה מלבוש יתן לקופת החבורה לידי הגבאים חלק א' ממאתיים משומת המלבוש:

(ז) כל אחד מבני החבורה אם יחונניהו השי"ת בהכנסת בנו לבריתו של אברהם אבינו יתן לקופת החבורה שני גדול בסף והמוהלים והסנדק והקוואטיר יתן כל אחד א' גדול בסף והמוסף מוסיפין לו מן השמים:

(ח) אם תלד אשתו נקבה יתן א' גדול בסף והמוסף מוסיפין לו מן השמים:

(ט) אם יזכהו השי"ת להשיא בנו אובתו יתן בשעת כתיבת התנאים עשרה צ"ל בסף ובשעת החתונה ד' צ"ל בסף. והחתן י"ב צ"ל בסף. והשושבינין כל אחד ב' גדול בסף והמוסף מוסיפין לו מן השמים:

(י) אם יזכהו השי"ת להתחיל להנך את בנו בלימוד בהתחלת לימוד אותיות יתן א' גדול בסף בהתחלת לימוד חומש יתן ב' גדול בסף ובלמוד גמ' ג' גדול בסף: (יא) מי שיהי לו התמנות בחבורה בורר או גבאי או משגיה יתן א' גדול בסף:

(יב) מי שהגיע בנו לבר מצוה יתן ב' גדול בסף:

(יג) ארבעה החייבין להודות יתן בשעת ההודאה א' גדול בסף:

(יד) כל אחד מבני החבורה מחוייב ליתן מזונות לאיזה תלמיד עכ"פ לא פחות מיום אחד בכל שבוע גם עכ"פ שני מעורות בכל חדש לאיזה אורח הנגן או ליושבי ביהמ"ד כפי אשר יצוהו הגבאי:

מו בימי

תקנות תמכין דאורייתא

(טו) **בימי הבציר** מכל חבית יין שיקנו יתנו אז א' צ"ל כסף והמוסיף על כל התקנות הנ"ל יתברך מאלקי אמן:

(טז) **ביום א'** דהג השבועות. ובשבת פ' יתרו ובשבת פ' ואתחנן. יעמוד הגבאי חדש לסגן אצל התיבה בקריאת התורה ויקרא אל התורה את אשר ייטב בעיניו וכל הנדרים ונדבות מזמנים הללו נשייכים לקופת החבורה:

(יז) **מי שבירך** שמברכין ליולדת ולחנולד הן ביום השבת הן ביום המילה הן ביום שהולכ' היולדת לביה"כ כל הנו"ד שיתנדבואו שייך לקופת החבורה:
(יח) **בכל** יומא דשוקא יסבבו הגבאים או משורחם הנאמן בשווקים וברחובות וכל הסוחרים והאורחים יתנדבו לתוך הקופה ביד ד' המובה עליהם ויעשו ויצליחו:

(יט) **בראשי** חדשים יסבבו הגבאים בביה"כ ובביהמ"ד עם הקופה של צדקה בשעת התפילה וכ"א יתנדב כפי השג יד:

(כ) **בפורים** יסבבו הגבאים או משולחיהם הנאמנים על פתחי בעלי בתים הנדיבים בשעת הסעודה ופרוב שמהתם יתנדב כל אחד כפי אשר חננו הש"ת:

(כא) **בעיה"כ** ישב הגבאי בבה"כ עם קערה וכ"א יתנדב כפי השג יד וכפי נדבת לבו המהור:

(כב) **מי שבירך** שמברכין להעולים בתורה בראשי חדשים ובחולו של מועד כל מה שיתנדבו העולים בימים ההם הכל יהי' שייך לקופת החבורה קדישא הלזו:

סימן ה' בו יבואר כיצד יהי' העמדת התמנות הגבאים והמשגיחים בחבורה. ונאמן רואה חשבון בחבורה:
א בר"ח

תקנות תמכין לאורייתא יא

(א) **בר"ח סיון** יתאספו בני החבורה לבית הרב ויכתבו פתקין מיוחדים שמות בני החבורה ויטילו הפתקין לתוך הקלפי והרב יקח ג' פתקין מתוך הקלפי והשמות שיעדומן הקלפי הן המה ג' בוררים ורשות ביד הבוררים ליתן להנאספים ד' האלוויים יין מקופת החבורה. ומה שיתנו יותר יתנו מכיסם :

(ב) **כל** הנאספים יברכו את הבוררים במז"ל מו"ב :
(ג) **באחד** משלשה ימי הגבלה ישבו הבוררים בבית הבורר הראשון וימנו ג' גבאים וארבעה משגיחים ונאמן אחד רואה חשבון הכל כפי שכלם לשם שמים. ולא יגלו הדבר עד יום א' של חג השבועות אז יעמוד הבורר הראשון לסגן אצל התבה לקריאת התורה ואז יצוה לקרות לעלות לתורה כפי אשר ייטב בעיניו ובברכת מי שבירך יכריזו מיהם הגבאים והמשגיחים והנאמן ואת כל החבורה קדישא ואת המלמדים ותלמידיהם לבל מאן דעסקין באורייתא :

(ד) **אחר** התפילה ילכו לאהליהם שמחים וטובי לב וכל החשובים שבחבורה ילכו לבית הגבאים והמשגיחים והרואה חשבון לפקדם בשמחת החג ובמז"ל מו"ב :

(ה) **ביום** אסרו חג יבינו הגבאים סעודה לחם ובשר ויין להמלמדים ותלמידיהם ורשות בידם ליקח מקופת החבורה לצורך הסעודה שני זהובים כסף. וכ"א מבני החבורה יתן עשרה צ"ל כסף לצורך הסעודה :
(ו) **בסעודה** של מצוה ההוא ישבו בכבוד כפי חכמתם הרב בעל המקרא עם תלמידיו לבדנה. ובעלי המשנה לבדנה. ובעלי הגמ' לבדנה. ובסדר הישיבה ילכו אחרי חכמתן וקנאת סופרים תרבה חכמה :

(ז) **החשובים** שבחבורה ילכו אל הסעודה לפקוד את התלמידים

תקנות תמכין דאורייתא

התלמידים לשלום ולשמחה ולקרבתם אל התורה ויברכו אותם
בברכת מי שפירך ויתנדבו בעבורם בגדים ומצעות
כ"א כפי השג יד וכפי נדבת לבו. וכ"ז ימסרו ליד הגבאים
והם ידעו למי יתנו כפי העת והזמן והמצטרך :

(ח) **ביום חמשה עשר למנחה** יבין הגבאי סעודה
גדולה ויקרא לכל בני החבורה. ורשות בידו
ליקח מקופת החבורה על הוצאות הסעודה סך ארבעה
זהובים כסף וכ"א מבני החבורה יתן ה' צ"ל כסף :

(ט) **בסעודה של מצוה** שהוא יושבו כסדר רשימתם
בפנקס החבורה וישבו ביראה ושמחה לכבד
חיבת התורה :

(י) **בסעודה** שהוא יקראו לפנייהם פנקס התקנות. וישבילו
וידעו אם יש מן הצורך לתקן איזה דבר בחבורה
אזי ישאו ויתנו בדבר וילכו אחר דיעות רוב מנין ורוב בנין
ויהדשו תקנות כפי הנראה להם ויקבעו כיון בפנקס. ובאם
יש איזה איש שעבר על תקנות החבורה או שאינו מתנהג
כשורה או שביזה ח"ו את אחד מבני החבורה. הנה יעשו כפי
שכלם כפי המקום והעת והזמן הן לקנסו. הן לשלוקו מהחבורה.
הן לקרבו. והכל לשם שמים :

יא בסעודה שהוא כשיבואו אנשים חדשים מהוין לחבורה
וירצו להיות מצורפים לקודש לצרפם לבני

החבורה אזי יראו בני החבורה בשכלם אם הם ראויים לכך
אזי ידונו ביניהם במה מחוייב ליתן מעות קדומה ואח"כ יכתביהו
בפנקס ויהי כאחד מבני החבורה ובאם יבינו שאינו ראוי
לכך לא יצרפוהו אפילו בעד הון רב. ואין משא פנים בדבר :

(יב) **בסעודה** שהוא יברכו בברכת מי שפירך להגבאים
ולהמשגיחים ולהנאמן ולכל בני

החבורה וידחו נו"ד. הן מעות הן בגדים לבני עניים הן
ספרים לצורך לימודם והכל ביראת שמים :
סימן ו'

תקנות תמכין דאורייתא יב

סימן י' בו יבואר מה הוא השתמשות הגבאים והמשגיחים והנאמן וכיצד יתנהגו :

(א) הגבאים יתקנו תיבה מסוגרת ותהא ת"י הגבאי היותר גדול. ובתיבה ההוא יתנו כל המעות הנאסף אל החבורה דבר יום ביומו ומזה יתנו כל ההוצאות כאשר יתבאר :

(ב) הגבאים מחוייבים לשכור מלמדים לכל התלמידים העניים את אשר למקרא למקרא ואת אשר למשנה למשנה וכו' וישוו א"ע עם המלמדים ויתנו להם שכירותם מדי חדש בחדשו כפי ההשוואה :

(ג) הגבאים יהי' להם פנקס מיוחד לכתוב בו כל ההוצאות וההכנסות :

(ד) הגבאים יבינו כפי שכלם כמה תלמידים יתנו לכל מלמד בכדי שלא יעמיסו עליו העבודה יותר מדאי

ויעשה ח"ו מראכת ד' ברמ"ע כ' ישפמו הכל בשכל ומאזני צדק :

(ה) לגבות כל ההכנסות ישמשו הגבאים מידי חדש בחדשו אבל ענייני שכירות המלמדים וכיוצא בו

איזה ענין בחברה תקנות וקנסות וכיוצא יהי' בהסכמת כל הגבאים לרחק ולקרוב הכל בצדק והכל ביושר :

(ו) בכל רבע שנה יבא הנאמן לבית הגבאי ויחשוב עמו עפ"י הפנקס כל ההוצאות וההכנסות ויבא

עה"ח בח"י איך שקיבל החשבון על נכון והייתם נקיים מד' ומישראל :

(ז) הגבאים אם יתעצלו ג' שבועות מלגבות ההכנסות נכון להעבירם משיאותם :

(ח) המשגיחים מחוייבים להשגיח על המלמדים ותלמידיהם אם המלמדים אינם עושים

ברמ"ח"ו. ובאם המלמדים לומדים כהוגן וכשורה. ובכל שבת יבואו המלמדים עם תלמידיהם לבית המשגיחים להציע לפנייהם

תקנות תמכין דאורייתא

לפניהם לימודם, וינסו אותם כפי שכלם :

ט) בחיוב על הגבאים והמשגיחים לראות להלביש את התלמידים הן מקופת הצדקה. הן לדבר על לב נדיבי עם להתנדב עבורם בגדים ישינים וחדשים כפי השגיד :

בעזה"י שיל"ת

עת לכל חפץ תחת השמים. דבר בעתו מה טוב חבר אני לכל אשר ייראוך הנני הנני תאמר למבקשיך. זכרון לבני ישראל לפני ד' עד עולם המתנדבים הראשונים. להחבורה הקדושה הלזו חבורה **תמכין דאורייתא** זכריזאת תעודה הוגיך להתעודדה ומליצי הגיוניך לעזור ולסעדה . אחלי יבנו דרכי לשמור הקיך :

ראש וראשון הנמנה לדבר מצוה הלזו להחבורה קדושה הנ"ל הוא הרב המופלג המפורסים כ"ש מה"ו **צבי אלימלך** ממשפחת **שפירא** האב"ד דפק"ק **מונקאטש** והגליל יוחק בעט ברזל ועופרת בפנקס הלזה למשמרת ולזכרון בהיכל ד'. יזכה לראות בנים ובנים כשתילי זתים סביב לשלחנו ומריח מים יפריח. ואין מים אלא תורה יפוצו מעיינותיו חוצה וכל צאצאיו יהי' ברוכי ד' ויזכה להיות כנן רוה ובמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו ויזכה לראות נוה שאנן ועמרת מלכנו. משיח צדקינו. במהרה בי"א :

אחריו החזיק ה"ה הרבני המופלג הותיק המפורסים כ"ש מה"ו **נחמיה** בהרבני מה"ו צבי

גי' חתן הרב הנ"ל להיות נמנה לדבר מצוה כאחד מן החברים המקשיבים חבורה קדושה הנ"ל יהי' לזכרון לפני ד'. וחסדו מאתו לא ימיש. יהא רעוא שיהי' בניו ובני בניו דשנים ורעננים בתורה ומצות ויזכה לעושר ונכסים וכבוד

ינ תקנות תמכין דאורייתא

וכבוד ויזכה להרמת קרן ישראל בביאת הגואל בב"א:
אחריו החזיק ה"ה הרבני המופלא היקר מה"ו **משלם**
זושא שפירא בן הרב הג"ל להיות נמנה לדבר מצוה
כאחד מן בני החבורה הג"ל ובבן יה"ר לב מהור ברא
לו אלקים ורוח נכון יחדש בקרבו ויזכה לראות בנים וב"ב עוסקים
בתורה ובמצות. ובכל אשר יפנה ישכיל ויעליח למובה וזכור
רחמך ד' וחסדיך כי מעולם המה אין פרץ ואין יוצאת ואין
צוה ברחובותיו ויזכה לגדל בנים וב"ב במזב ובנעימים ויזכה
לבנין בית הבחירה במהרה בימינו אמן:

אחריו החזיק ה"ה הרבני המופלא היקר הנגיד המפורסם
מה"ו **משה** בן המנוח הנגיד מה"ו
אליעזר ז"ל חתן הרב הג"ל להיות נמנה לדבר
מצוה כאחד מן בני החבורה הג"ל אתה ד' תשמרהו וותצליחהו
בכל אשר יפנה ישכיל ויעליח. בעושר ונכסים וכבוד
ובבנים וב"ב כל רואיהם יכירם כי הם זרע בירך ד' ויזכה להיות
מתמכין דאורייתא. ויזכה לראות בשמחת ישראל אהל בל יצען
בל יסע יתדותיו לנצח נצחים בב"א:

אחריו החזיק ה"ה האברך הרבני המופלג היקר הותיק
כ"ש מה"ו **אלעזר שפירא** בן הרב
הג"ל להיות נמנה לדבר מצוה כאחד מן בני החבורה הג"ל
ובבן יה"ר מלפני הגבורה לעמרו בכתר תורה וגדולה בקנה
אחד יהיו עולים ובניו ובני בניו כגן רוח שתולים. בששון ושמחה
וגילים. ויזכה לראות אשר עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות
ירושלים ואיש משענתו בידו מרוב ימים על מי מנוחות דשנים
ורעננים ונאמר הנה אלקינו זה בב"א:

אחריו החזיק אחיו ה"ה הרבני האברך הותיק המופלג
היקר כ"ש מה"ו **שמואל שפירא** בן
הרב הג"ל להיות נמנה לדבר מצוה כאחד מן בני החבורה
הג"ל

תקנות תמכין דאורייתא

הנ"ל אתה ד' תשמרהו ותחיהו ואושר בארץ ויכונו דרכיו לשמור
חקך ידיו רב לו בהליכות אל הלכה לאמיתה של תורה ובניו
וב"ב כשתילי זתים וכגן רוה ויזכה לנה שאנן ועליית שבטים
לפנת יקרת ב"ב אמן :

אחריו החזיק אחיו ה"ה הרבני האברך המופלג היקר הותיק
מה"ו דוד שפירא בן הרב הנ"ל ובכ"ה י"ד

מלפני עומה אורה. לעמרהו בכתר תורה ולעמרהו בבנים וב"ב
עוסקים בתורה ולעושר וכבוד ותפארה. ויזכה לראות בבנין בית
הבחירה. ולענדו ולעמרו נזר ועמרה. וכל צאצאיו יהיו ברוכי
ד' בתפארה. וכליותיו יהיו נובעות כמעין בתמימה וברה ויזכה
לשמוח בשמחת קיבוץ גלויות. תשורי מראש אמנה בב"א :

אחריו החזיק ה"ה הרבני המופלג היקר השנון הותיק כ"ש
מה"ו יעקב בן הרב הגדול המפורסם

מה"ו פנחס ארי' נ"י האב"ד דמ"ק דינאב חתן הרב
הנ"ל. הש"י יהי' בעזרו במילי דשמיא ובמילי דעלמא. יהא
רעוא שתהא תורתו מתברכת ומלאכתו נעשית מאל' ויזכה
לראות בנים וב"ב עוסקים בתורה ובמצות דשנים ורעננים מתוך
שובע שמחות. ולא תמוש התורה מפיו ומפי זרעו וזרע זרעו
ותהא התורה חוזרת על אכסניא שלה ויזכה להיות מן הזוכים
לחסות בצל כנפי הקודש בעת אשר ישוב ד' את שיבת ציון
במהרה בימינו אמן :

(ואלו הדברים נכתבו סאת כ"ק מרן הרב הגאון הקדוש צ"ע נר ישראל וכו' כקש"ת
מוה"ר שלמה שפירא וללה"ת זי"ע אבדק"ק (נכד חנניק רבינו מהרצ"א
הנ"ל) בעת נסוב סאת ד' ובא לגבולנו להאיר לנו בסביבותינו ולהיות במקום זקינו
הגה"ק אבדק"ק כתב בפנקס השורות הללו)

באתר זקוקין דנורא ובעורין ראשא גברא דכותי שפיל וגרוע
מאן מעייל תמן אדונינו זקני רבשכבה"ג זצוק"ל כתוב
בספר וחתום שמו אבדק"ק מונקאטש והגליל איך אחתום שמי
אוף אנא באיצמלא דכותי ידענא בנפשאי. אוף זעיר באלפי
יהודא

יהודא ועוד לקרא ליתאי . אמנם אשיב אל לבי לעושי מצוה
רבה כזו . אהי' גם אנא נטפל תפל מבלי כל . ומה גם מקום
הניח לי פנוי ביריעה להתגדר :

ואבא היום אל החתום ד' תרוסה תרכ"ב כונקאטש

שלמה שפירא

אברקיק כונקאטש והגליל.

ידידי דוד לכל דרכיו ומשכיל הוא כיהו הרצני המופלג המפורקים
הטמן היקר הוהיק כ"ס מה"י **דוד** זהמטח מה"י
בנימין מליסקא אשר נפשו אוחזה ויעש להיות כמנה לעשי
מטה צבי החצורה הקדושה הלזו וקיים וקיצל ע"ע לשלם חמדין
כסדרן כל החייבות של צבי החצורה כאלחד מן צבי החצורה סצער
האחת הנה שכרו אחו ופעולתו לפניו לחזות צועס פנת יקרת חזרת
ד' חמימה . ולאחאזירצו כחול חין ומספר חצורה ומלות ויזכה להרנות
קרן ישראל צקן צן טונן ושמוחה עולם על ראשם צעת אשר יאמר
ליעקב ולישראל מה פעל אל צ"צ חונן :

יוסף הוא השליט בכל אשר יפכה עיניו לטובת יצטו למרחוק יסא
דעו צטלוס וצמיסור הוא כיהו כבוד הרצני המופלג היקר
הוהיק המפורקים כ"ס מה"י **יוסף** צמוה' **נתן** ז"ל אשר נפשו
לצו ומדנה רוחו אחו להיות מן המועים נעמי' נעומים חצורה
הקדושה ה"ל ובכן יה"ר וולפני הצורח כל צאנויה . עיניו חמימה
צטוציטו לליון צומרה וצטירה . ויזכה לראות צנים וצ"צ עסקים צתורה .
ויזכה לשמוח צטומחת צית הצחירה : ולהלל ולשצח צלפירה למתן התצבה
צמהרה צימיט חונן :

אורח חיים למעלה למשכיל . הוא כיהו הרצני המופלג חתורה
יקר אף נעים המפורקים כ"ס מה"י **יוסף**
שלמה זלמן אשר נפשו לצו ומדנה רוחו להיות כמנה לרצ
מטה כאלחד מן צבי החצורה ובכן יה"ר מלפני הטור חס . לעמרו
צצרכת ד' היא העסיר . וציתו יה"י כטון לפי ד' . צית ועד לחכמים
ועטרת

תקנות תמכין דאורייתא

ועתה צנים וצ"צ עוסקים בתורה וצמלות צרבות העוצה ויזכה לשמות
צאהצים צעת אשר כנסת על דודה תרפק צמהרה צימיו חמן :

אחריו החזיק ה"ה האצק הרצני המופלא הותיק מהו' **יוסף**

זרח הלוי חתן מהריש"ן הכ"ל להיות

נמנה לדבר מלוא כ אחד מן צני החצורה וצכן יה"ר לפני הצורה כל

הוא חלקיו לעטרו לעמדו צתורה ויראה שנים. וחפץ די' צידו ילליח

ויזכה לצנים וצ"צ עוסקים צתורה וצמלות ולהרמות קרן ישראל צ"צ חמן :

ושם הא"ש חלימלך. הוא כיהן האצק היקר הקל"ן כצוד שמו מהו'

אברהם אלימלך בן הנגיד מהו' **יואל** גיסו של

הרצני המופלב ומהו' **יוסף שלמה** הכ"ל אשר התמצ גם

הוא להיות כ אחד מן צני החצורה הכ"ל וצכן יה"ר מלפני הצורה ארץ

ושמים. ליעט צלצו יראה שמים. ועושר וכצוד וחיים. יתנו לו נומנד

שמים וצנים וצ"צ קיימים וחיים. ויזכה להזמן הנקווה לישראל וירושלים

פלחו הרים רכה והיית כגן ריה וכמולא מים צ"צ חמן :

משכיל על דבר ימלא עו"צ הוא כיהן הרצני המופלא היקר

הקל"ן כ"ש מהו' **יוסף יהודה ליב** צמ"ה **ישכר**

אשר מדצה רוחו להיות נמנה לדבר מלוא. כ אחד מן צני החצורה

וצכן יה"ר מלפני הצורה שמים וארץ לעטרו צערת עושר וכצוד

וצצנים וצ"צ עוסקים צתורה וצכל אשר יפכה יכיל וילליח ויזכה

לשמות צשומת התורה חדשה אשר נאלהו ית"ש תלא צ"צ חמן :

חאת ליהודה הוא כיהן הרצני המופלב היקר המפורסים כ"ש

מהו' **יהודה ליביש** בן מהו' **שמואל**

אשר כשאו לצו ומדצה רוחו להיות נמנה לדבר מלוא כ אחד מן צני

החצורה הכ"ל. וצכן עתירתיו לפני הש"י. שמוע די' צקול יהודה

ידיו רצ לו צצרכת די' היא העשיר. וצנים וצ"צ עוסקים צתורה וצמלות

עד עולם ויזכה לשמות צשומה של מלוא צעת אשר יוסף די' שנית

ידיו לקצון שאר עמו נאשור ומומרים ומאיי הם צ"צ חמן :

אחריו החזיק צנו הרצני המופלא היקר מהו' **משה אלעזר**

כ"י להיות נמנה לדבר מלוא כ אחד מן צני החצורה

וצכן יהא רעוא לפני היודע תעלומות יזכה לראות צנים וצמות. וילמדהו

דעת ודרך תצומת ויזכה לחזות צמועס אור יקרות ירושלים הצמ"י בעיר

שחוצרה לה יחדיו צרונומות. צ"צ חמן :

ויהי דוד חיש מלליה. הוא כיהו הרצני המופלח היקר הקלין הותיק מהו **דוד** צמיה **צבי** ז"ל אשר נדצה רוחו אותו להיות נמנה לדבר מטה כאלה מן צי החצורה וכן יה"ר מלפני עוטה אורה יהי **דוד** לכל דרכיו ומכיל חי עמו ויתרצה גזולו צעור ונכסים וכבוד. וצנים וצ"צ עוסקים צורה. ויזכה לשמחה צמחה עקרת הצית אם הצנים שומחה. צעת אשר יסירו סיר חדש צבוא קיצון הגליות למורי אומן צמחה צימיו אמן :

אחריו החזיק צרא כרעי' דאצו. הוא כיהו האצד הרצני הותיק היקר מהו **אלעזר אלימלך** בן המיל. ונדצה רוחו גם אותו להיות כאלה מן צי החצורה המיל. וכן יה"ר מלפני העוטה כשלמה אורה. לצרכו צנים וצ"צ עוסקים צורה. וללמדו לקח וקצרה. ולעטרהו צעור ונכסים צמחה. ויזכה לזמן קיצון גליות ישראל צמחה צימיו אמן :

משה לא פסק טעמו וריחו לא כמר הוא כיהו הרצני הקלין היקר כ"ש מריה **משה** צמיה **צבי** ז"ל. אשר צא לפנים צעת ישיבת הנכסי' חצירים ומקסיצים וציקס מלחמו לקצלו אל החצורה להיות כאלה מן הצני והקבלו אותו צכר פכים וסילק כפי אשר שמו עליו צני החצורה ליתן מניית קדימה. וכן יה"ר מלפני עוטה אורה. ויזכה לצנים וצ"צ עוסקים צורה. ולהדרו צעור וכבוד ותפלה. ויזכה לעולה למה שאין צמחה ישראל צמחה וצמחה צ"צ אמן :

יעל אהרן אל ראש ההר הר פארן הר שפרו ורצו צ"י עליו. צקצלה הצורה. הוא כיהו הרצני המופלח היקר הותיק מהו **אהרן הלוי**. אשר נדצה רוחו להיות נמנה לדבר מטה כאלה מן צני החצורה וכן יה"ר מלפני העוטה שמים כריעה. לעטרו ולעטרו. צצרת שמים ועל ונוההו וכו' וצצרת שמים ורחם ולצבל פתורי' צנים וצנות. ויזכה לראות צמחה כנשוא נס הרים. ולשמוע קול שופר של משיח לדקינו צ"צ אמן :

בזה ראה וקדש. הוא כיהו הרצני המופלג היקר הותיק נעים וכבר כ"ש מהו **יהיא מיכל** בן מהו **שלמה** שליט. אשר החמד גם הוא. להיותו מחוצר לטהורים חצורה קדושה המיל. וכן יהא רעוא. יהיו ידיו ולצו לאל אמונה. ויזכה להחצות צית וגזולו צרוצ הטובה. דשן ורעננה. הסי' תורתו מחצרתו ומלאכתו נעשית מאל"י מכלי כונה. וצניו וצ"צ תפריכה משען ומשענה ויזכה לשמחה צמחה

תקנות תמכין דאורייתא

צוהדים צעת אשר יעלו לליון צריכה צוהרה ציוני חונ :

אחריו החזיק חונר לה לחידך גיסי . הוא גיסו . האצרך המופלג
הותיק היקר דין רפיס ומדצית חצו כצוד שמו

מס' יעקב צבי צהמוח הרצני המופלג החסיד מס' **אלכסנדר**
דוב ז"ל . כשאו לצו להיותו כאחד מן צבי החצורה . וצכן יה"ר
מלפני הצורח עומקא ורומא . להרים קרמו ומחלו ציד רונה . ידיו רצ
לו צחוש"י ומחמה וצכו וצ"צ צעצודת צורחם צירחא וחימה . ויזכה לשמוח
צשומח קול ומצער צהרים ישועה ומחמה צמירה ציוני חונ :

ברוך הצחר צורעו של אהרן לשרתו ולצרך צסמו . הוא כיה הרצני
המופלג היקר הקלין כ"ס מס' **דוב משה הכהן** .

אשר מדצה רוחו וכשאו לצו להיות כאחד מן צבי החצורה וצכן
יה"ר מלפני המח"י ח"ס . להרצות גצולו להתצרך צצרכות עושר וכצוד
עד צלי דים . ויתצרך מוגד שמים . וצכים וצ"צ יסגה אחו צלי מים .
ויזכה לעצוד ענדותו לאל חי כגד שער השמים . וישמע קול ומצער
צחרונה שומח ישראל וירושלים . צוהרה ציוני חונ :

אחריו החזיק השני הדומה לו . מצני צכו של אהרן . הוא כיה
האצרך הותיק המופלג כ"ס מס' **צבי** צן מס' **יחיאל הכהן** ז"ל (ישנוח האצ צגן עדן ציולא חלליו) וצכן יה"ר
מלפני הצורח רוח ויולר הרים . להצדות זרעו דור דורים . וקרמו ומחלו
צעושר וכצוד להרים . ולא תמוש הצורה נופי זרעו לדור דורים . ויזכה
לשום צעצודת ציהונ"ק צכין המקדש צראש ההרים . ישראל ויהודא
חצירים צוהרה ציוני חונ :

בחור הריוחתי מעס מחהלך צמישור . הוא כיה הרצני הנגיד הקלין
המפורקים כ"ס מו"ה **יואל** צמו"ה **משה הכהן** אשר
המדצ גם הוא . להיותו מחוצר לטיחורים חצורה קדושה הכ"ל . וצכן
יה"ר מלפני דר צנהורא . לעטרו ולענדרו צעושר וכצוד ותפארה . וצכים
וצני צנים עוסקים צחורה . ולשום צבחר כהונה צצית הצחירה .
סיצנה צוהרה ציוני חונ :

יצפן לישרים חוש"י ונגן להולכי תוס . הוא כיה הרצני המופלג
היקר הותיק נעים וכצד כ"ס מו"ה **אברהם**
שמואל צן הרצני הנגיד מס' **בצלאל** ז"ל אשר ידיו רצ לו
להיות צחצרת חצירים מוקציצים חצורה קדושה הכ"ל . יהא רעוה
צכל אשר יפנה ילליח . ויתעלה על גפי מויוני קרת . צעושר וככסים
וכצוד

וכבוד. ויהא רעוא טיהי מונעט צעסק ויעסקו צורה ויראה צרים
וצ"צ עוסקים צורה. ויזכה להיות מן השומרים בגילה ורין צעמח
עולם על ראשי צמחה צינים חונן :

איש יהדי הי' צעסון הצורה (זו תורה חו סברה) ושמו **מרדכי**
הוא היה הרצני המופלא היקר הקלין כ"ט ויהי **מרדכי**
צמחה **משה** ז"ל אשר כשאו לצו לקרצה אל המלכה ואלכת שנים
להיות נמנה בצמרת חצירים מוקצים חצורה קדושה הכל וכן
יהי מלפני המטה שנים ויוסף ארץ טיהי עתיר נכסין ועתיר פים
צ"י. ויעלה ויליח צמחי דשמי וצמחי דעלמא וירצה גבולו צמים
וצ"צ. ויזכה לראות טה שאק סוכת שלם צ"צ חונן :

וחרע יצחק בארץ האהא זרע לרקה ויקרר לפי חקד הוא היה
הרצני המופלא הקלין היקר כ"ט צמחה **יצחק** בן ויהי
יוסף ז"ל אשר הוא חוצר חצר לה חצורה קדושה הכל. ויהי ויהי
וכן. הש"י יערהו על דבר חונן מלכתו ערמי ומלכת שנים
עיקר. ויתענג על רוצ שלום. צמרת עושר וכבוד. ויפק ונגן וצלי
באה וצמי וצ"צ יהיו מנדלים כנעריהם כוויות מוטות ויזכה לשמח
צעמח השיר רכו ליעקב צמחה צמחה צינים חונן :

זאב דורש ואוכל הפירות צמחה. והקין שומר לעושי. הוא היה
החורני הנגיד הקלין ויהי **זאב וואלף** ימנה ויינצערני
אשר מדצה רוחו גם אותו להיות נמנה לדבר מלכה באחד מן צמי חצורה
הכל. וכן יהא רעוא מלפני עושה ארץ צמח. ויכין חצל צמחתו.
להשפיע לו בגודש צמחתו. אין פרץ ואין יוללת ואין לווחה צמיתו והי' אחריה
טיצ מראשיתו. ויטצ צמים וצ"צ צמיתו. ויזכה להזמן המוקוה אשר יאמר
ליעקב ולישראל. הנה סכרו אחו ופעולתו. צמחה צינים חונן :

ערבים עלי דצרי התנא דווקא דמדייק צמח ואצרכהו. גם
ברוך יהי. הוא היה הרצני המופלא היקר הנגיד הקלין
כ"ט ויהי **ברוך** אשר גם הוא כשאו לצו לקרצה אל המלכה ואלכת
שנים. להיות מן הנמנים לדבר מלכה חצורה קדושה הכל. וכן
יהי מלפני רוקע הארץ על הרים. לעטרו ולחמור צמחת שנים.
יצמחה שמועלה למים. וצמח וכבוד כפלי כפליים. וצמי וצ"צ יוחקו
צמח החיים. ויזכה להזמן אשר ישמע די קולות צמחות
ירושלים צמחה צינים חונן :

בעת יאמר לו **נתן** חלקים סכרו כאומר הנה **אנכי נמעתין**
סורק

תקנות המכין לאורייתא

סורק כלו זרע חנות. הוא כיה הרצני המופלא היקר, הוסיק נעים וכזר כ"ש מהו **נתן נטע** בן הרצני המופלג המפורסם מהו **צבי כ"י**. אשר התמצז גם הוא לעשות לך צבילה להיות מן החצירים הנמנים לדבר מלה צבי החצורה הכל. וזכן יה"ר מלפני העושה כפלאות **לנטעו נטע** נעמן ורוב ישועות ולהעלותו על צמחי ההללחה בלא מניעות. וזכיו וצ"צ שחולים כגן רזה צמטעות. ויזכה להזנק המקוה לישראל כימי ללח מאח"ל יראו כפלאות צמחה צימיו חונן:

כעת יאמר ליעקב ולישראל. הוא כיה הרצני המופלא היקר הוסיק הנגיד מהו **ישראל יעקב** צמ"ה **ישכר ז"ל**. אשר מדזה רוחו גם אותו להיות נמנה לדבר מלה להיות כאחד מן צבי החצורה וזכן יה"ר מלפני המוליא את צ"י מומלים. לצרכו מוגד שמים. ולהשפיע לו צרכה צדוק עד שצלו ספחותיו מלומד דים וזכיו וצ"צ כשתלי זמים כגן רזה לריצותיים. ויזכה להזנק אשר ישמע השיר צערי יהודה וירושלים הכה מלבך יצא לך צמחה צימיו חונן:

האלף לך שלמה ומאחיים למטרים את פרו הוא כיה הרצני המופלא הנגיד הק"ן המפורסם מהו **שלמה** בן מהו **ישכר ז"ל**. אשר כשאו לצו ומדזה רוחו גם אותו להיות נמנה ומוצר לטהורים. ולהיות נמנה לדבר מלה כאחד מן צבי החצורה הכל. וזכן יה"ר מלפני הטניה שמים כיריעה. לצרכו ולעטרו צעור וכזר ועטרה והסי"ת יכחו צמעגלי לך צתפארה. וזכיו וצ"צ ירבו וילליו צהדה. ויזכה להזנק המקוה אשר יקצן הש"י עדרו להר ליון צסירה וצמחה צמחה צימיו חונן:

ויהודה עוד רד עם אלז ונחונן עם קדושים חצורה קדושה הכל. ה"ה הרצני המופלג היקר הוסיק נעים וכזר כ"ש מהו **ויהודה ליביש** בן הרצני מהו **אליהו כ"י** אשר התמצז גם הוא להיות נמנה לדבר מלה. להיות כאחד מן צבי החצורה הכל. וזכן יהא רעוא לפני היולר כל הוא חלקיו לעזרו ולתומכו ולסעדו צפרנקתו. ולהיות מלאכתו נעשית צ"י אחרים וחפץ ד' צידו יללח צתורה ועצודה. וזכיו וצ"צ שחולים כגן רזה. ויזכה להרמות קרן ישראל צקן בן שונן. ולשמוח צמחת סעודת לויתן צמחה רזה צ"צ חונן:

למה נק' שמו משלם דמישלם צעודיו. ה"ה הרצני המופלג הוסיק היקר כ"ש מהו **משלם דוב** בן הרצני מהו יהודה

תקנות תמכין דאורייתא ז

יהודה לייביש אשר נשאו לצו לקרצה חל המלחכה מלחכת הקדש להיות כ אחד מן צבי החצורה הכל. ובכן יהי רלון מלפני אחרי האחרים ליעוע כלצו אהצת התורה להיות שוקד על דלתותי כזרים ולעשות למלחכת שמים כורים. ולעטרו צעושר וככסים וכמים וכמים. ואגים ציקרה מפמים. ויזכה להזון המעד לישראל יחדיו אצות צמים. יעלו לליון ולירושלים עיר הקדש צרכים צ"צ חונן :

ואברהם עמדו עומד לפני ד' הוא כיהו הרצני המופלג היקר הוסיק מוחלך צחוחו כ"ש מהי' **אברהם אביו** צן מהי' **אדרן יעקב**. אשר נעפל גם הוא לעושי מלה ומרצה לצו להיות כ אחד מן צבי החצורה הכל. ובכן יהי' מלפני הצורא כל צוחמר. להדירו ולפרכו צדצ הטובה ולעמדו צעורת תורה ויראה. ולשומרו מכל פגע. ויזכהו הש"י צמים וצ צ עוסקים צהורה ומלת. ויזכהו לזמן המעד. סיר ישורר צראש הרים. הר וורוס ליון צמהרה צימי חונן :

ויעש בן אדרן להגיד שצחו של **אדרן**. הוא כיהו הרצני המופלג היקר הוסיק מהי' **אדרן** צן הרצ מהי' **אדרן** ז"ל. אשר נתן נפשו על המלחכה מלחכת הקדש. וכונה לדבר מלה חסיפת חצירים המוקשיצים חצורה קדושה הכל ובכן יהי' אחת ד' השעוריה ותלליהו. ותהי' מלחכתו נעשית ע"י אחרים וצחורה ד' יהי' חפלו. להשים לילות כימים צעוצ וצנעיומים. ויזכה לצמים וצ צ יראים וסלימים ויזכה להזון המעד והמוקווה לישראל. ח מלח שחוק פיס ולשוכים רכה צמהרה צימי חונן :

שבחודו רצן **לצבי**. הוא כיהו התורני היקר הקלין הוסיק מהי' **צבי** צן המנוח מהי' **דוד** ז"ל. אשר נעפל ג"כ לעושי מלה להיות כ אחד מן צבי החצורה הכל. ובכן יהי' מלפני האחר צצורה. לשלם שכרו צמים וצ"צ עוסקים צחורה. ולעטרו ולעמדו צעושר ותפארה. ויזכה להזון המעד ופי עוטה אורה. וי שטרה יקצל שכרו צתפארה. צמהרה צימי חונן :

אחריו החזיק צו הצן יקר האצרך הוסיק היקר כ"ש מהי' **אדרן** כ". אשר נשאו לצו גם הוא להיות כ אחד מן צבי החצורה. ובכן יהי' מלפני עוטה אורה לעטרה צחר תפארה. עושר וככסים וכצוד וגצורה. וכמים וצ"צ עוסקים צחורה. ויזכה להזון המעד לישראל כל מי שטרה לפני צא ויקצל שכרו צמהרה צ"צ חונן :

תקנות תמכין דאורייתא

נמע נעמן **נמע** צתוכינו . הוא כיהו היקר המופלא ישר הולך כ"ש
והוא **נתן נמע** בן מהו **יצחק** ז"ל אשר צא גם הוא
לחד החצורה . והתמצצ לצו להיות כאחד מן בני החצורה הכ"ל
ובכן יה"ר מלפני ה'ור תס . לצדך את גבולו צפרנסה עוצה . ולהרצות
גבולו צצנים וצ"צ עוקקים צתורה . ויזכה להזון המוקווה לישראל . ישמעו
תורה חדשה מפי הגבורה צמהרה צימינו חונן :

אחריו החזיק צנו הנעים האצדק היקר המופלא כ"ש מהו
יצחק מרדכי כ"י אשר התמצצ גם הוא
להיות כאחד מן בני החצורה הכ"ל . ובכן יה"ר מלפני הצורה עולם .
יעהרה להתהלך צמישור לעולם ויתרצה גבולו צעושר ונכסים וצנים וצ"צ
עוקקים צח"י עולם . ויזכה להזון המוקווה לישראל יגדל שם ד' מעולם
ועד העולם צמהרה צימינו חונן :

לא חלון **יש-אל** מאלקיו הוא כיהו הרצני המופלא היקר הישיש
כ"ש מהו **ישראל** אשר התמצצ גם הוא . להיות כאחד מן
בני החצורה הכ"ל . ובכן יה"ר מלפני הצוקע חלוקי רקיע . רוצ עוצה
לו יספיע . וצטיצה עוצה יוצ ויה"י שצע . ויזכה לצנים וצ"צ ורנסת יציע
ויזכה להזון המוקווה לישראל . אשר חלקים ליון ויחשלים ישיע . צ"צ חונן :
ואתה שלמה צני דע את חלקי אצדק ועצרהו צלצ שלם וצנפס
חפילה . הוא כיהו האצדק הוסיק היקר המופלא

כ"ש מהו **שלמה** בן מהו **שמואל הכהן** . אשר התמצצ
גם הוא להיות כאחד מן בני החצורה ובכן יה"ר מלפני הצורה
שמים וארץ ויעמוד כאחד . לעמדו ולעטרו צתורה וגדולה כאחד ורוח
חדשה יתן צקצרו לעצור את הש"י שכם אחד . ובכיו וצ"צ על שלחנו יחד
כאחד . ויזכה לשמש צכתר כהונה צמוקס המוקדש להשם אחד צ"צ חונן :
ואמרי לה נההוא גיסו . הוא כיהו האצדק היקר הנעים כ"ש
מהו **אלכסנדר דוב** בן הרצני המופלא מהו

אברהם שמחה כ"י . אשר נטפל גם הוא לעושי מלטה . והתמצצ
גם הוא להיות כאחד מן בני החצורה הכ"ל . ובכן יה"ר מלפני יוקד
ארץ על מוכיו . להרצות גבולו ולהלליחו צועשיו . מעשה ידיו
הוש"י . צכל אשר יפנה יעשה וילליח צלח מניעה ויתצדק צצנים וצ"צ
לחם לריו ויזכה להזון המוקווה אשר יסיר הש"ר צארץ יאדא עיר
על למו יסית יסועה צמהרה צימינו חונן :

וירא חותן הצנים הכ"ל את כל אשר הם עושים . ויעש גם הוא
מוטעמים

תכנות תמכין דאורייתא

יח

מנעמים ויצא לחציו שצטמים. הוא כיהו הרצני המופלג היקר הותיק מהו' **שלום יוסף** זן הרצני המופלג הישיש מהו' **חיים משה הכהן** חותן הצנים הכ"ל נשאו לצו לקרצה אל המלחכה מלחכת שמים להיות גם הוא כאחד מן צני החצורה. וכן יה"ר מלפני דר צנחורא יזכה לצנים וצ"צ עוסקים צחורה. ולעושר וכבוד ותפארה. ויזכה לשונש צכתר כהונה צצית הצחירה. אשר יסכן עוטה חורה צמורה צינינו חמן :

ד' אלפים יתן לו לשון לימודים לדעת לעות חת יעף דצר. צצקר צצקר יעיר לו חן לשמוע צלימודים. לה"ה האצק היקר הותיק המופלג כ"ש מהו' **יצחק יהואל** זן הרצני המופלג מהו' **חיים משה הכהן** אשר נשאו רוחו גם אותו להיות כאחד מן צני החצורה הכ"ל. וכן יה"ר מלפני הצורה שחקים צחורה. יהי צערו להיותו מנצרי כח עושי דצרו. ותהי תורתו מתצרכת ועיי אחרים תעשה מלחכתו. ויזכה לצנים וצ"צ יפיץ עקן חורו. ויזכה לשונש צכתר כהונה צמקום מכח שער השמים טובה חורו. צ"צ חמן :

הבן יקר לי אפרים מיד דצרי צו זכור לחזכרו לעוצה. הוא כיהו הרצני האצק הותיק המופלג כ"ש מהו' **אפרים פישל בנעט**. אשר נשאו לצו לקרצה אל המלחכה להיות כאחד מן צני החצורה. וכן יה"ר. מלפני עושה שלום צנחורו יע חליו חסד צרוצ רחמיו. ויעלהו על צונתי ההללחה צמילי דשניח וצמילי דעלמח צרצות חקדיו וצניו וצ"צ כשתילי זתים קציצ לשלחנו. ויזכה להעת אשר יזיה ד' חקדיו קיומיות יושיצנו למה שאין קוכת שלומיו. צמורה צינינו חמן :

וישראל עושה חיל הוא כיהו הרצני המופלג הקבין מהו' **ישראל ברי"י** אשר מדצה רוחו גם אותו להיות כאחד מן צני החצורה. וכן יהא רעוא לפני הנוגיד מראשית אחרית ליתן לו שם ושחרית. ויעטרהו צעושר ונבקים וכבוד צנחצית וצנים וצ"צ קציצ לשלחנו ככתר וכצורית. וצכל אשר יפנה יסכיל ויליח צראשית ואחרית. ויזכה להזמן המקוה לשראל. אשר יחנור לירושלים הרחיצי מקום חהלך וירישת ומסכמתך יותר מצראשית צמורה צינינו חמן :

יהדי דוד צא עד הראש. של החצורה. הוא כיהו הרצני היקר הקבין כ"ש מהו' **דוד צמיה שמואל הלוי**. אשר גם הוא מדצה לצו להיות כענה לדצר מטה להיות כאחד מן צני החצורה הכ"ל

תקנות תמכין ראורייתא

הכ"ל. וכן יהי מלפני עשה עש כסיל וכיונה. להנחה צומעלי לך
ציד רמה. ולעטרו צעטרת עשר וכצוד תעטרה ידיו חש"י וחיונה.
וציו וצ"צ לוחלו צעטרת חכמה. ויזכה לעמוד עם הלויים על דוכנם.
צציה חלקים להקיונה צמורה ציוני חון :

ויעקב הלך לדרכו. ויפגע צו פגיעה של ווליה. ה"ה התורני היקר
הקל"ן כ"ש ויהי **יעקב** צן ויהי **משה** וקאלטשין אשר
גם הוא שח צמחות חכמה להיות כאחד מן צני החצורה. וכן יהי
מלפני המורה ווספר לככבים. לחלחלו כחול ירבו ימים. ציו וצ"צ דשנים
ורעננים. חין פרץ וחין יולדת וחין לווחה צרחותיו כל הימים.
יתרצה גזולו צעור וכצוד צכסץ חחצ וקויימים. ויזכה להזון המעד
אשר יעד לר עולמים. ש"י ושחמי ירושלים. הגה ישראל מושע צדי
הקועת עולמים צמורה ציוני חון :

ומרדכי צח לפני המלך. לקבל עליו עול וולכות שמים. הוא כיה
הרצני המפלח היקר הקל"ן ויהי **מרדכי** צן ויהי
אבנר הלק"י. אשר קיים וקיצל ע"ע להיות כאחד מן צני החצורה
הכ"ל. וכן יה"ר לפני המלך לחס לכל צער צחקדו ישפיע לו עושר
יצבד ירוס קרו. וציו וצ"צ ירבו ופרחו כל ימי חלדו. דשנים ורעננים
מוחצ כל ויחיו מציצו ויזכה להזון המעד עפ"י הצמחת כצי"י די לירושלים
עיר הקודש. הרחיצי מקום חלך. וקצלי כהיך ולויך. צ"צ חון :
ויאמר יהודה לשמעון עלה אחי צגורלי. הוא כיה הרצני
המפלח היקר הקל"ן ויהי **שמעון**

יהודא לוי וצערקאח. חצל גורלו כפלה לו צנעיונים להיות
גם הוא כאחד מן צני החצורה הכ"ל. וכן יה"ר לפני המעד ווחצות
ערומים. להרצה גזולו צעור וכצוד וקויימים. וצירחת ד' כל הימים
וציו וצ"צ חיים וקיימים. כל חחיהם יכירם כי הם זרע צירך די לר
עולמים ויזכה להזון המעד לירושלים. ש"י אחת ומושע כל הימים
צמורה ציוני חון :

דוב ערב הוא לי. ויעש גם הוא מנעונים ויחל לחציו שצמחים.
הוא כיה הרצני התיק היקר המפלח ויהי **דוב**
בעריל אשר כחלו לצו ג"כ להיות כאחד מן צני החצורה הכ"ל.
וכן יה"ר לפני המגיד דצריך ליעקב. יסיר מומם לצ העקוצ. ויחננו
צעור וכצוד כגן רעוז. ציו וצני חיים וקיימים צרוז עוז. וצכל
אשר יפנה ילליח לכוז. ויזכה להזון המעד לישראל גאולה שלימה
ולעולם

ולעולם שכולו עוז צמורה צימיו חמן :
יש שבר לפעולתו. שכה אחו ופעולתו לפיו. ה"ה הרצני היקר
 המופלח נעים ונזר כ"ש מה' **ישבר בעריל**
 צמיו **אדרן**. אשר נשאו לצו ומדצה רחור להיות גם הוא נמנה
 מן צני החצורה הכ"ל. וכן יה"ר מלפני מלך מלכי המלכים ואחורי
 האדומים. כחול יאריך ימים ושנים. ויתרצה גזולו צנים וצני צנים.
 זעשור ונכסים מתוקנים. וכל אשר יפנה ילליח בכל עדנים. ויזכה
 להזמן המקווה לישראל. וילאו צשחוק משחקים. זקנים הקמת צרחות
 ירושלים צנים וצ"צ. צ"צ חמן :

מוצאי חיים מלא חיים. הוא ניהו התורני הקל"ן היקר מה' **חיים**
 בן מה' **גדלי** אשר נעפל גם הוא לעושי מלח צשעה
 להיות נמנה עם צני החצורה הכ"ל. וכן יה"ר לפני הידוע מחשבות
 יסלם כפעלו זעשור ונכסים צתעלומות. וצני וצ"צ מגדלים צירחתי
 זחומות. וצחורה ומלח צידים רמות. ויזכה להזמן ועת אשר הצורה
 ית"ש יחגור חמות. לנכס נקמת עמו ונקמת תורתו. מן כל האומות.
 צמורה צימיו חמן :

ושמואל צקורחי שמו. הוא ניהו האצדק היקר התיק כ"ש מה'
שמואל בן מה' **יונה ביניש** כ"י. אשר נשאו
 לצו ומדצה רחור גם אותו לקרצה אל המלחכה להיות כאחד מן צני
 החצורה הכ"ל. וכן יה"ר מלפני המחי' כל החיים. יתן לו זעשור
 וכנף וחיים. ויתגדל צירחתי שמים. וצני וצ"צ יפרחו ויללו עלי תצל
 קיימים וחיים. וכל אשר יפנה ילליח צמר חלקי השמים. ויזכה להזמן
 המעד לישראל לשמחה צמחה ציה"ש צירשלים. צ"צ חמן :

את לרבות אחיו הגדול. אשרי הדור שהגדולים נשועים לקטנים
 הוא ניהו הרצני היקר הקל"ן התיק מה' **שלמה**
יוסף אח הגדול של מהר"ש הכ"ל אשר נשאו לצו ומדצה רחור גם
 אותו צומן המעד צישצת ואסיפת חצירים מקשיצים צחלו של מועד
 חג הספח **שוב לישראל** לפ"ק. וצא לתוך החצורה. וקיצלו
 אותו צסגר פנים יפות. וכזר סילק כל אשר העריכו אותו. וכן יה"ר
 מלפני הש"י לתרצות גזולו זעשור ונכסים וצנים וצ"צ עוקקים צחורה
 ויזכה לחמן המעד קיצון גליותי צמורה צימיו חמן :

תפארת צנים חתום. ה"ה החור הקל"ן התיק מה' **יונה**
ביניש. אזי הצנים הכ"ל. אשר נשאו קיו צעלמו.

תקנות תמכין דאורייתא

ונוה הללו שאין דרכן צדק וכו'. וצכן נשאו לצו להיות כאלה וכן צני החצורה. נעשה יום הכ"ל צהקנות החצורה. וכבר קילק כל אשר הושת עליו מן צני החצורה. וצכן יה"ר מלפני הצורה כל צלל יגיעה. לעטרו לעמדו ולהלכיהו צליחה ועש"י וצכן יה"ר מלפני הצורה כל צחומר להלילו וכל גזירות רעות קל וחומר. הנה לא יום ולא יסן ישראל שומר. ויליהו הש"י וכל מושול. ויזכה להזון אשר ליהודים יה"י אורה ושומחה ויקר צ"צ חונן :

סימנא ונלחא. **ירוחם** מן השמים. הוא כיהו החו' הירר ונערעו של אהרן. כ"ס ויהו' **ירוחם פישל** צן הישיב ויהו' **ארקנה הכהן** כ"י. אשר מדצה רחמו גם אותו להיות כאלה מן צני החצורה הכ"ל. וצכן יה"ר מלפני הצורה צשנים ועלותיו. יספיע לו צרכותיו. לפרכסו ולתנוכו צכצד עם צניו וצמחיו. ויגלו ישיש צרוצ טויותיו. ונצרכותיו צצדק את ישראל יתצדק גם הוא כהצמחותיו. ויזכה לצדק את ישראל צציה הנקודש צעצודותיו. צ"צ חונן :

ויכתוב למרדכי את הדברים האלה. הוא כיהו האצדק היקר הוסיק המופלא ויהו' **אברהם מרדכי** צן ויהו' **יהואל**. אשר נשאו לצו ג"כ לקרצה אל הנולאכה להיות כאלה מן צני החצורה הכ"ל. וצכן יה"ר לפני לור עולמים. יעטרהו צהתומדת התורה וצירחה ד' כל הימים. ועושר וכבוד אתו יחדיו יהיו תנוים. וצנים וצ"צ לאירק ימים. ויזכה להזון הנקווה. קול נצשרת ציון. הנה מלכך יצא כך לור עולמים. כך ישים ונשכמו לעולמים. צמחיה צינים חונן :

ויהי כבוד יוסף אל אחיו ויקחוהו. הוא כיהו התורכי היקר הקלין ויהו' **יוסף** צן הישיב ויהו' **מרדכי מיוזליש** כ"י אשר נשאו לצו ומדצה רחמו גם אותו להיות כאלה מן צני החצורה הכ"ל. וצכן יה"ר מלפני היושב צכתר עליון לעמדו ולעטרו צעושר וכבוד צלציון. וצבים וצ"צ עושקים צהירה אל עליון. צלי טורד ונעטר צרפיון. ויזכהו להזון הטועד אשר אלמים יושיע ציון צמחיה צינים חונן.

ומברכתיו יצורק ציתו לעולם הוא כיהו היקר הוסיק הקלין ויהו' **ברוך ליב** מוכפר האדעס. אשר נשאו לצו. לקרצה אל הנולאכה להיות גם הוא כאלה מן צני החצורה וצכן יה"ר. מלפני הצורה שמים מועל ואחר [מתחת]. לעטרו ולעמדו צעושר וכבוד צשויה ונחת. וצניו וצ"צ קציצ לשלחם מאחת. צרצות המוצה דשמים ורענני

ורענכים אחת לחת. ויזכה להזון המועד אשר יאמר לישראל וירושלים.
הנה ונלכך יצא לך. לנחמד צבפים נחמה מרווחת צ"צ חזון:

ושם האחד **אליעזר**. הוא יהוה התורני היקר מ' **אריעזר**
צמחה שלמה זלמן. אשר התמדצ גם הוא ונשאו לצו
לקרצה אל המלכה מלכת שמים. להיות כאחד מן צבי החצורה וצבן יהא
רעוא יתצדק צעושר וכבקים. וצכל אשר יפנה ילליח צמילי דעלמא.
וצפרט צמילי דשוניא. ויזכה לראות צבים וצ"צ עוסקים צתורה. ולראות
צצנין צית הצחירה. צמחרה צימיו חזון:

וירא ישראל את ה' הפתוחה לקבל לכל הצא למלכות ידו לדבר
ד'. ויצא גם הוא צחוכס להתיילצ. הוא יהוה כבוד
התורני הנגיד היקר מ' **ישראל צמחה יוסף**. אשר נשאו לצו
להיות כאחד מן החצורה קדישא **תמכין דאורייתא**. וצבן כל
החצורה קדישא כולם כאחד יענו ויאמרו. יהא רעוא מלפני הש"י ירצה
גצולו צצבים וצמית. זרע צירך ד'. ויהיו דשכים ורענכים. עד חכה
לעלות כליון צרנכים. חזון כן יאמר השם:

ויגדל משה וילא אל אחיו. הוא יהוה האצדק היקר הוטיק מ'
משה צו כ' דוב בער. אשר מדצה רוחו
גם הוא. להיות צקוד הצירים מקשיצים. חצורה קדישא **תמכין**
דאורייתא. וצבן יה"ר לפני הש"י יתרצה גצולו צעושר וכבקים
וכבוד. וצכל אשר יפנה ישכיל צמילי דשוניא וצמילי דעלמא וצביו בצמילי
זתים קציצ לשלחו. חזון כ"ר:

אז אמר **שלמה** ד' אמר. חצר אחי לכל אשר ייראה. הוא יהוה
היקר הוטיק המופלא מהו **שלמה צמחה יצחק גר**.
אשר מדצה לצו ונשאו רוחו. להיות כאחד מן החצורה קדישא
תמכין דאורייתא וצבן יתצדק ונחלקי חזון. וילליח צבקים.
וצכל אשר יפנה ילליח ויה"י דשן ורעקן צרצות העוצה. צגילה וירק.
חזון כן יאמר השם:

יצא מנחם לעצודת המלך מלכו של עולם. הוא יהוה כבוד האצדק
היקר החבוצ מ' **מנחם מאנים** צן יה"ר הרצני
המופלח מהו **יעקב** ז"ל. אשר נשאו לצו לקרצה אל המלכה מלכת
שמים להיות גם הוא כאחד מן החצירים **תמכין דאורייתא**
וצבן יהא רעוא. תהי יראת ד' על פניו וילליח צעושר וכבקים וצבן
חיי ומחוי. חזון כ"ר:

תקנות תמכין דאורייתא

ויאמר משה חסירה כל וחלילה צענא פקידא להיות מן הנמנים
לדבר מילה. הוא כיה הרצני המופלג אחיק ומאי
משה יהודא ליב. בן המוסח הרצני המופלג ומאי **ישכר**
בער זלתייה. אשר התמדה רוחו. להיות כאלה מוצי חצרות חצרה
תמכין דאורייתא ובכן אמרם צא צדק ד'. ובתוך אחים תחלק
מחלה. מחלת ד' צבים זכרים וכל צדק ליומדי ד' וגבולך לאצני חפץ
צבי חיי ומחרי. חפץ כ"ר :

ויתחזק שלמה בן דעבי"ד עוזרין עזין. להיות גם הוא
מונה צין החצרה הקדושה
חצרה **תמכין דאורייתא** הוא כיה כצד הרצני המופלג
אחיק כ"ש ומאי **שלמה אהרן** בן הרצני הישיש הנביד המפורסם
כ"ש ומאי **מתתיהו כ"**. הכה נשאו לצו ומדנה רוחו לקרנה אל המלחכי
מלחכת שמים. להיות כאלה מוצי חצרות וכן בהסקמות כל החצרות
אמרם ועכ"פ. בן ירצה וכן יפחץ. ציו יהיו כשתילי זתים קציצ
לשלחם. זרע צידק ד' וקבלתהו בקצר פנים יפות. כי ראוי הוא
לחיותו חילטולא צא צדק ד' :

דוב חורב הוא. זה עידן ועידים ומתגדר במלחכתו. מלחכת ה"ר"ק
ועומא גרים להיות מלורף להחצרה הוא כיה. התוי היקר כי
דוב בעריש. בן מיי יוסף. אשר נשאו לצו ומדנה להיותו
מחוצר אל הקדש. היינו חצרות הקדושה. והכה ראיו אשר מעשיו
לש"ש. הכה קבלט אותו אל החצרה. בהסקמות רוב מנין ורוב צבין.
ואמרם ועכ"פ צדק הנא צעס ד' :

[עד כאן היעסק וכדפס בזה ענין כתי"ק מן הנה"ק רבינו
ההגה"ה ז"ע הכיל אשר כתב הכל אשר לכל צפוקם הנ"ל גם
שעת אנשי החצירה הכל נכתב ידו עיר ד' עליו השכיל ולא
חסרנו מאומה (כדחז"ל עה"כ ועליהם לא יצול) לחינת הקדש :]

